

พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ลลิตา สามารถ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม

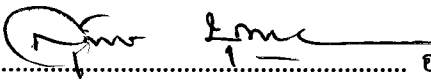
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มกราคม 2561

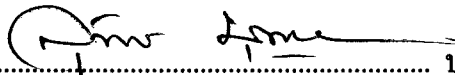
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ลลิตา สามารถ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ นุญวิเศษ)

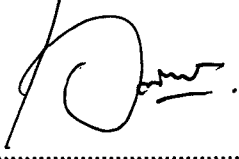
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ นุญวิเศษ)

..... กรรมการ
(ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ดันศิริคงคล)

..... กรรมการ
(พันตำรวจเอกหญิง ดร.ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรางกูร)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2561

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีอันเนื่องจากการได้รับความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้ความรู้ชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย จนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน เป็นกำลังใจที่ดี ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ตลอดมา

ลลิตา สามารถ

58920733: สาขาวิชา: การบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: พฤติกรรมความรุนแรง/ เยาวชน/ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน/ อิทธิพลจากสิ่งเสพติด/
อิทธิพลจากสื่อ

ลลิตา สามารถ: พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง
จังหวัดชลบุรี (YOUTH'S VIOLENCE BEHAVIOR IN AREA OF SANSUK MUNICIPALITY
AT MUANG CITY IN CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สุพจน์
บุญวิเศษ, ร.ด., 85 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นและความตรงเชิงเนื้อหา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 380 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square test)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.1 มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 41.3 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 29.5 และมีสถานภาพครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ ร้อยละ 63.9 ส่วนผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคม พบว่า ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.34 ด้านอิทธิพลจากสื่อ มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 และ ด้านอิทธิพลจากสิ่งเสพติด มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.69 ส่วนพฤติกรรมความรุนแรง จะพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมความรุนแรงทางกาย และ ทางใจ ในระดับน้อย ที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.25 และ 2.33 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพครอบครัวและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทั้งทางกายและใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ และ อิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทั้งทางกายและใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

58920733: MAJOR: JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION; M.Pol.Sc.

KEYWORD: VIOLENCE BEHAVIOR/ YOUTH/ INFLUENCED BY FRIENDS/

INFLUENCED BY DRUGS/ INFLUENCED BY MEDIAS

LALITA SAMART: YOUTH'S VIOLENCE BEHAVIOR IN AREA OF SANSUK MUNICIPALITY AT MUANG CITY IN CHONBURI PROVINCE. ADVISOR: SUPHOJ BHUNWISIT, PH.D, 85 P., 2017.

The purposes of this study of "Youth's Violence Behavior in Area of Sansuk Municipality at Muang City in Chonburi Province" were to study the youth in governed by Sansuk Municipality at Muang City in Chonburi Province. Closed-end questionnaires were used to justify accuracy and content precision among 14-18 year-old youths who have been lived in Sansuk Municipality, Muang City, Chonburi Province of 380 persons. Statistics for this research were frequency, percentage, Means, Standard Deviation and Chi-Square Test.

Results of this study, we found that most of subjects were females at 72.1%, 18 years old at 41.3%, Grade 12- education level at 29.5%. And family status consisted of parents at 63.9%. In order to analysis of social factors, we found that factors influenced by friends at high average score at 3.34. For factors Influenced by medias were low average scores at 2.45 and influenced by drugs were high average scores at 3.69. For violence behavior, we found that informants had both physical and psychological behavior in low average score at 2.25 and 2.33, respectively.

Results of assumption no. 1, we found that personal factor; gender, age, family status and educational level, there were related to either those youth's violence behaviors in physical or psychological as significantly statistical levels at 0.05.

Results of assumption no. 2, we found that factors influenced by friends, medias and drugs, all of these had related to either physical or psychological as significantly statistical levels at 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
สมมุติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน.....	16
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเยาวชน.....	19
ข้อมูลทั่วไปจังหวัดชลบุรี.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
กรอบแนวคิดคิดในการวิจัย.....	32
3 ระเบียบการวิจัย.....	33
กำหนดประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
ลักษณะของแบบสอบถาม.....	35
ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล.....	37
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษา.....	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล.....	39
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม.....	41
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน.....	44
ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	49
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
สรุปผล.....	54
อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	68
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 จำนวนประชากรแยกตามหมู่บ้าน และสัดส่วนจำนวนตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนประชากร.....	34
3-2 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	36
4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	39
4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	39
4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	40
4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	40
4-5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน.....	41
4-6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลจากสื่อ.....	42
4-7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลจากสิ่งเสพติด.....	43
4-8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรุนแรงทางกาย.....	45
4-9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรุนแรงทางใจ.....	47
4-10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน จำแนกตามเพศ.....	49
4-11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน จำแนกตามอายุ.....	50
4-12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	50
4-13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	51
4-14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน.....	52
4-15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลจากสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน.....	52
4-16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลจากสิ่งเสพติดกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน.....	53

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในกระแสโลกยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้เรามีพื้โอเป็นมือให้สังคมไทยมีการขยายตัวและเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม การสื่อสารและเทคโนโลยี ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาต่อสังคม วัฒนธรรมและส่งผลกระทบต่อปัญหาต่าง ๆ ในสังคมไทย โดยเฉพาะปัญหาทางด้านพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดต่อสังคม วัฒนธรรม และกฎหมายของประชากรไทย (हररररर ทั่วพูลปรกรณ, 2551) นับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ ดังที่เห็นปรากฏตามสื่อมวลชนทุกประเภท ทั้งทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต โดยมักจะมีข่าวอาชญากรรมกระทำผิดของเยาวชนส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่อยู่ในวัยเรียน โดยจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง (ธารง ทศนาญชลล, 2543) สิ่งที่รบกวนมโนสำนึกและคุณค่าความดีงามของความเป็นมนุษย์มากที่สุด คือ การกระทำอันเป็นการประทุษร้ายต่อร่างกาย ความรู้สึกและจิตวิญญาณของมนุษย์ด้วยกันเองเป็นความรุนแรงที่นำไปสู่การปิดกั้นลดทอนศักยภาพของความเป็นมนุษย์ โดยเป็นอุปสรรคที่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถจะบรรลุถึงการดำรงชีวิตได้อย่างปกติ เนื่องจากผลของความรุนแรงเป็นภาพลักษณ์ของการบาดเจ็บอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนทางร่างกาย (ลลลลลล เพชรมณล, 2555)

เยาวชนนับเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมือง ให้เจริญก้าวหน้าและมั่นคง หากเยาวชนมีการกระทำความคิดก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น ต่อสังคม ต่อประเทศชาติอนาคตของประเทศชาติคงไม่มีความเจริญก้าวหน้า ดังนั้นการมองปัญหาการกระทำผิดของเยาวชนจะต้องมองถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำความคิดนั้นขึ้น ซึ่งเราจะต้องมองการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันควบคู่กันไปด้วย ซึ่งปัจจัยที่เป็นเหตุในการกระทำผิดของเด็กนั้นสามารถแบ่งออกเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายในที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในเด็กได้แก่ ปัญหาทางด้านพันธุกรรม ฮอร์โมน ความผิดปกติทางด้านร่างกาย พื้นฐานทางด้านอารมณ์ เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนตัวของเยาวชนเอง เช่น ค่านิยม และทัศนคติที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาร่วมไปกับค่านิยมเรื่องของศักดิ์ศรี เมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกถูกทำท่ายศักดิ์ศรี ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงขึ้นมา มักเป็นความโกรธ การควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ และถูกเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด การเลี้ยงดู อาจเป็นเหตุให้เกิดการลงโทษ กระทำรุนแรงและทารุณได้ เพราะจะทำให้พ่อแม่ไม่พอใจในพฤติกรรมของลูก พ่อแม่ที่มีปัญหาการควบคุมอารมณ์ตนเองเกิดความยับยั้งไม่ได้ เกิดการทำร้ายเด็กขึ้นได้ง่าย

เด็กที่มีความผิดปกติทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น ความพิการทางร่างกาย เด็กปัญญาอ่อน เด็กกลุ่มนี้ จะทำให้พ่อแม่ไม่ชอบ มีการลงโทษเด็กกระทำรุนแรง บางรายอาจเกิดร่วมกับการกระทำรุนแรงทางเพศ, สภาพพื้นฐานทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านลักษณะและบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการกระทำรุนแรงของครอบครัวของผู้กระทำ พบว่า พ่อแม่ที่มีพฤติกรรมกระทำรุนแรงเด็ก มีประวัติเคยถูกกระทำรุนแรง ถูกทอดทิ้งมาก่อนในวัยเด็ก พ่อแม่มีปัญหา ครอบครัวไม่สงบสุขเด็กจะถูกทอดทิ้ง และห่างเหินกับพ่อแม่ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ต่อต้านสังคม พ่อแม่ที่มีการติดการพนัน ดินເລົ່າ หรือ สารเสพติด พ่อแม่ที่คาดหวังกับเด็กเกินความสามารถ ที่แท้จริงของเด็กทำให้พ่อแม่รู้สึกไม่พอใจ และลงโทษเมื่อเด็กไม่สามารถทำตามความคาดหวังพ่อแม่ที่ขาดความเข้าใจในพฤติกรรมและ พัฒนาการของเด็ก ขาดทักษะในการอบรมสั่งสอนเด็ก มีโอกาสกระทำรุนแรงต่อเด็กเพิ่มมากขึ้น รวมถึงความไม่พร้อมที่จะมีบุตร เรื่องนี้นำไปสู่ความรุนแรงในเด็กได้ จากสถิติปี 2551-2559 พบเด็กตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เฉลี่ยอยู่ที่ 16-18 เปอร์เซ็นต์ และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทุกปี ปัญหา ดังกล่าวนำมาซึ่งการทำแท้งและปัญหาที่ตามมาก็คือ ปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตใจของแม่ เยาวชนตั้งครรภ์ อีกทั้งเส้นทางชีวิตการศึกษายังถูกตัดออกไปโดยปริยายนำไปสู่การขาดความรู้ ความเข้าใจในการสร้างครอบครัวที่ดีได้และกลายเป็นปัญหาของสังคมในที่สุด

อีกทั้งปัจจัยให้เกิดความรุนแรงที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดความรุนแรงในเด็กเช่น วัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อถือ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังคงเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขในปัจจุบัน และนำมาสู่ความรุนแรงทั้งทางกายและจิตใจ ให้แก่คนในครอบครัว อีกทั้ง ปัญหาเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันอย่างสูง การดำรงชีวิตแบบรีบเร่ง เด็กที่ถูกกระทำรุนแรงนั้น ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี พ่อแม่มีปัญหาทางจิตใจ หรือมีความกดดันทางจิตใจ เช่น ความตึงเครียดที่เกิดจากภาวะเศรษฐกิจฝืดเคือง แม่ขาดรายได้ประจำ เป็นต้น ปัจจัย แวดล้อม เด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ หรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจนมาก ๆ มักจะขาดการดูแลเอาใจใส่ที่ดี อาจถูกปล่อยปละละเลยจนขาดสารอาหาร ขาดการดูแล ไม่ได้รับการศึกษา มีความเป็นอยู่ที่ขาดสน และสิ่งที่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในเด็กมากที่สุดคือ สื่อและเทคโนโลยี เมื่อเทคโนโลยีเข้ามาบทบาทสำคัญ เกมคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเยาวชนไทยในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลสถิติและผลสำรวจต่าง ๆ พบว่า การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหารุนแรงจะเป็นการเพิ่มความก้าวร้าวให้กับเยาวชน โดยเยาวชนจะนำเอาความรุนแรงของเกมคอมพิวเตอร์มาเป็นต้นแบบในการแสดงออกพฤติกรรมทางลบ และจะแสดงพฤติกรรมความรุนแรงออกมากับเพื่อนนักเรียนด้วยกันหรือรังแกคนที่อ่อนแอกว่า นอกจากนี้ พฤติกรรมการเล่นแบบการกระทำรุนแรงที่เกิดจากทีวีเลียนแบบตัวละครหรือผู้แสดงเหยื่อหรือผู้กระทำการที่เด็กดูรายการทีวีที่มีเนื้อหารุนแรงบ่อยครั้ง สามารถทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว

เพิ่มขึ้น แต่ก็มีโอกาสพบได้เช่นกันว่า การดูรายการที่แสดงความเสี่ยงแม้เพียงครั้งเดียวก็อาจทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเพิ่มขึ้น เด็กที่เห็นภาพการแสดงความรุนแรงที่สมจริงสมจัง แสดงซ้ำ ๆ หรือไม่เห็นว่าผู้กระทำได้รับลงโทษ เด็กก็จะมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบการกระทำที่เห็น และสุดท้ายสิ่งที่จะชักจูงนำไปสู่ความเสี่ยงได้ง่ายมากขึ้น คือ สิ่งเสียดัด เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมต่าง ๆ ฯลฯ จากผลการจับกุมยาเสพติดทั่วประเทศของสำนักงาน ปปส. ผู้ต้องหารายใหม่ส่วนใหญ่เป็นเยาวชน อายุระหว่าง 15-24 ปี กระทำความผิดในข้อหาเสพยาบ้ามากที่สุด และนักเรียนกลุ่มอายุระหว่าง 12-18 ปี หันมาเป็นผู้ค้า และผู้เสพยาบ้า และที่น่ากังวล คือ ยาเสพติดมีแนวโน้มแพร่ระบาดไปยังกลุ่มเด็กอายุน้อยลง ล่าสุด พบเด็กนักเรียนชาย อายุ 9 ปี เสพยาบ้า ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการบำบัด และจากรายงานสรุปประวัติผู้เข้ารับการรักษาในปีงบประมาณ 2557 มีผู้ใช้สารเสพติดครั้งแรก ในช่วงอายุน้อยกว่า 7 ปี ถึง 59 ปี ซึ่งกลุ่มเด็กเยาวชนเป็นกลุ่มเสี่ยงและล่อแหลมต่อสิ่งดังกล่าว ถ้าหากไม่มีการควบคุมกำกับดูแลที่ดีในปัจจุบันเสี่ยงต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลเสียเกิดขึ้นตามมา

จากข้อมูลในข้างต้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมความรุนแรงในเยาวชนถือเป็นปัญหาระดับชาติ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
  - 1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
  - 1.2 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
  - 1.3 สถานภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
  - 1.4 ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

2. ปัจจัยด้านสังคม

- 2.1 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
- 2.2 อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
- 2.3 อิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงในเยาวชน โดยมีตัวแปรที่ต้องการศึกษา 2 ตัวแปร ได้แก่

1.1 ตัวแปรต้น คือ

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพครอบครัว

ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ และอิทธิพลจากสิ่งเสพติด

1.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน ได้แก่ พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย และพฤติกรรมความรุนแรงทางใจ

2. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะประชากรที่เป็นเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 7,634 คน จึงนำมาคำนวณหากลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรการคำนวณของยามาเน่ (Yamane, 1973) ด้วยการยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5%ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 380 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ พื้นที่ตำบลแสนสุข อ.เมือง จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 1. ชุมชนมณีแก้ว 2. ชุมชนดอนบน 3. ชุมชนบางแสนทาวเวอร์ 4. ชุมชนศาลล้อม 1 5. ชุมชนศาลล้อม 2 6. ชุมชนบ้านเหมือง 7. ชุมชนพัฒนา 8. ชุมชนคอนนารา 9. ชุมชนวัดกลางคอน 10. ชุมชนแสนสุข 11. ชุมชนตลาดหนองมน 12. ชุมชนมาบมะยม 13. ชุมชนท้ายตลาด 14. ชุมชนร่วมใจพัฒนา 15. ชุมชนบางแสนบน 16. ชุมชนหาดวอนนภา 17. ชุมชนบางเป้ง

18. ชุมชนหน้ามอ 19. ชุมชนโชคดี 20. ชุมชนสมใจนึก 21. ชุมชนหน้าเทศบาล 22. ชุมชนวัดแสนสุข 23. ชุมชนมุขแสนเจริญ 1 24. ชุมชนมุขแสนเจริญ 2 25. ชุมชนเขาสามมุข 26. ชุมชนบ้านแหลมแท่น

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 - 30 ตุลาคม

พ.ศ. 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อนำเสนอข้อค้นพบของการวิจัยต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงของเยาวชนในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนในจังหวัดชลบุรีต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน หมายถึง การแสดงออกหรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจ

พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย หมายถึง พฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำกับเยาวชนทางร่างกาย เช่น การใช้เท้าเตะหรือถีบ การใช้กำปั้นต่อย การใช้ฝ่ามือตบ ตี หรือกระชาก การใช้อาวุธหรือสิ่งของทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ การยกพวกตีกัน และการแข่งรถในทางสาธารณะ

พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ หมายถึง พฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำกับเยาวชนทางทางใจ เช่น การพูดจาเยาะเย้ยการพูดจาดูหมิ่น การใช้คำพูดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ การใช้คำพูดข่มขู่ คุกคามให้คนอื่นรู้สึกหวาดกลัวและรู้สึกไม่ปลอดภัย

เยาวชน หมายถึง หญิงและชายไทย ที่มีอายุระหว่าง 14 - 18 ปี

พื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี หมายถึง พื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย 1. ชุมชนมณีแก้ว 2. ชุมชนคอนบน 3. ชุมชนบางแสนทาวเวอร์ 4. ชุมชนตาลล้อม 5. ชุมชนตาลล้อม 2 6. ชุมชนบ้านเหมือง 7. ชุมชนพัฒนา 2 8. ชุมชนคอนนารา 9. ชุมชนวัด

กลางคอน 10. ชุมชนแสนสุข 11. ชุมชนตลาดหนองมน 12. ชุมชนมาบมะยม 13. ชุมชนท้ายตลาด
 14. ชุมชนร่วมใจพัฒนา 15. ชุมชนบางแสนบน 16. ชุมชนหาดวอนนภา 17. ชุมชนบางเป้ง 18.
 ชุมชนหน้ามอ 19. ชุมชนโชคดี 20. ชุมชนสมใจนึก 21. ชุมชนหน้าเทศบาล 22. ชุมชนวัดแสนสุข
 23. ชุมชนमुखแสนเจริญ 1 24. ชุมชนमुखแสนเจริญ 2 25. ชุมชนเขาสามมุก 26. ชุมชนบ้าน
 แหลมแท่น

เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เพศหญิงและเพศชาย
 สถานภาพครอบครัว หมายถึง สถานภาพครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ ประกอบด้วย
 ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่ อาศัยอยู่กับญาติ และอาศัยอยู่เพียงลำพัง
 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 1 –
 มัธยมศึกษาปีที่ 6

อิทธิพลจากสิ่งเสพติด หมายถึง ความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับอิทธิพลจากสิ่งเสพติดที่
 มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชน เช่น การขาดสติ การเกิดความคิดคะนอง การทะเลาะวิวาท เป็นต้น

อิทธิพลจากสื่อ หมายถึง ความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับอิทธิพลจากสื่อที่มีผลต่อ
 พฤติกรรมของเยาวชน เช่น การเล่นเกมออนไลน์ การชมละครที่มีเนื้อหารุนแรงอย่างการต่อสู้
 การทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน หมายถึง ความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน
 ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนที่แสดงออกเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าข้อมูลพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน ในพื้นที่ ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีด้วยการนำเอาทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการประกอบการศึกษางานวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรง
2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเยาวชน
5. ข้อมูลทั่วไปจังหวัดชลบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรง

การกระทำความรุนแรงเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการได้รับความกดดันทางสังคมสภาพแวดล้อมทางกายภาพส่งผลต่อการจัดการกับอารมณ์ของบุคคล การกระทำความรุนแรงนั้น มีทั้งบุคคลเป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ในส่วนของการถูกกระทำความรุนแรงนั้นเป็นส่วนใหญ่เป็นปัจจัยที่เกิดจากบุคคลอื่นมากระทำกับตนเอง และการป้องกันไปให้ถูกกระทำต้องป้องกันที่ตนเองก่อนการป้องกันที่ดีที่สุดก็คือ การปฏิบัติตนให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณงามความดีการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาที่เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของบุคคลอย่างกว้างขวาง จึงได้มีผู้ให้ความหมายของการกระทำความรุนแรงไว้ดังนี้

องค์การอนามัยโลก (2550) ให้ความหมายว่า การใช้กำลังหรืออำนาจทางกายอย่างจงใจ เพื่อข่มขู่คุกคาม ต่อต้าน ตนเอง หรือผู้อื่น หรือกลุ่ม หรือชุมชน ซึ่งก่อให้เกิดผลที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บการตาย ทำร้ายจิตใจ การกีดกันและขัดขวางการพัฒนาการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ ให้ความหมายว่าการกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ โดยการบังคับขู่เข็ญทรมาน คุกคาม กีดกันเสรีภาพทั้งในสาธารณะและในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นผลหรืออาจเป็นผลทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกกระทำ

กฤษฎา อาชวินิกุล (2555) ให้ความหมายว่า การใช้วาจา หรือกำลังทางร่างกายหรืออาวุธ ในการทำร้ายผู้อื่น และเป็นการกระทำที่ออกนอกกริคนอกรอยของวิถีปฏิบัติทั่วไป

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2554) ให้ความหมายว่า การกระทำที่มีหรือสื่อว่ามีเจตนาที่จะทำให้นุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ การบาดเจ็บนี้อาจเนื่องมาจากการทำร้ายร่างกาย หรือทางเพศ และบาดแผล มีตั้งแต่เนือยไปจนรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต

จากการศึกษาความหมายของการกระทำรุนแรงพอสรุปได้ว่า การกระทำรุนแรง หมายถึง การกระทำที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งทางร่างกายวาจาและจิตใจ ต่อตนเอง ผู้อื่น กลุ่มคน หรือชุมชน อย่างจงใจ โดยการบังคับ ชูเชิญ ทำร้าย ทูบตี คุกคาม กีดกันเสรีภาพ ทั้งในที่สาธารณะและในการดำเนินชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นผลหรืออาจเป็นผลให้เกิดการบาดเจ็บ การตาย ความทุกข์ทรมาน ทั้งทางร่างกาย และจิตใจแก่ผู้ถูกระทำ

ลักษณะของพฤติกรรมความรุนแรง

คณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา (2550) สามารถแบ่งลักษณะพฤติกรรมความรุนแรง ดังนี้ คือ

1. พฤติกรรมความรุนแรงต่อร่างกาย หมายถึง การใช้กำลัง และหรืออุปกรณ์ใด ๆ เป็นอาวุธ มีผลทำให้ผู้ถูกระทำได้รับบาดเจ็บต่อร่างกายเล็กน้อย บาดเจ็บสาหัส ทั้งที่มีร่องรอย และไม่มี หรือถึงแก่ชีวิต เช่น การตบ ตี เตะ ต่อย บีบคอ ผลัก ขว้างปา ทิ่มแทง การล่ามโซ่กักขัง การจี้ด้วยบุหรี่หรือของร้อน การกรอกด้วยยาพิษ เป็นต้น

2. พฤติกรรมความรุนแรงต่อจิตใจ หมายถึง การกระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ ที่มีผลทำให้ผู้ถูกระทำหรือผู้รับผลเสียใจ ปวดร้าว กระทบทกระเทือนใจ หวาดกลัว หวาดระแวง กังวลไม่สบายใจ ขาดความเชื่อมั่นและนับถือตนเอง และหรือเสียสิทธิและเสรีภาพ เช่นการพุดจาหยาบคาย ตวาด ตะคอก คุกคาม คำทอเหยียดหยาม การมีมติไม่พุดจาด้วยการปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง ปฏิเสธสิทธิที่ควรได้ จำกัดเสรีภาพและความเป็นอิสระในการเลือก เป็นต้น

บุสรินทร์ คล่องพยาบาล (2555) ได้แบ่งลักษณะพฤติกรรมความรุนแรงไว้ ดังนี้

1. การกระทำรุนแรงทางร่างกาย อันได้แก่ การที่ผู้กระทำรุนแรงกระทำต่อนุคคลอื่นโดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายบุคคลอื่น ตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงระดับรุนแรง เช่น การผลัก ตบ ตี ต่อย ทูบ เตะ กระทุบ กระชาก บีบคอ การกักขังล่ามโซ่ การขว้างปาสิ่งของใส่จนถึงการทำร้ายร่างกายชนิดบาดเจ็บสาหัส ด้วยอาวุธหรือของมีคมต่าง ๆ

2. การกระทำรุนแรงทางจิตใจ อันได้แก่ การที่ผู้กระทำรุนแรงกระทำต่อนุคคลอื่นโดยการแสดงด้วยวาจา ท่าที และการกระทำ เช่น การพุดจาคุกคาม การพุดประชดประชัน คำว่าด้วยคำ

หยาบคาย ตะคอก ตวาด เปรียบเทียบเป็นสัตว์ ประณามว่าชั่วช้า การพูดข่มขู่ การทำท่าทีโกรธ การทำให้ขยหน้า การแสดงท่าทีเฉยเมย

พุฒิเดช บุญกระพือ (2557) ได้แบ่งลักษณะพฤติกรรมความรุนแรงไว้ ดังนี้

1. พฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางกาย หมายถึง พฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำกับเขวชนทางร่างกาย เช่นการใช้เท้าเตะหรือถีบ การใช้กำปั้นตอย การใช้ฝ่ามือตบ ตี หรือกระชาก การใช้อาวุธหรือสิ่งของทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ การยกพวกตีกัน และการแข่งรถในทางสาธารณะ

2. พฤติกรรมความรุนแรงที่แสดงออกทางใจ หมายถึง พฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำกับเขวชนทางทางใจ เช่น การพูดจาเยาะเย้ยการพูดจาดูหมิ่น การใช้คำพูดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ การใช้คำพูดข่มขู่ คุกคามให้คนอื่นรู้สึกหวาดกลัวและรู้สึกไม่ปลอดภัย

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ลักษณะของการกระทำความรุนแรงนั้นมีตั้งแต่ การกระทำรุนแรงทางกาย การกระทำรุนแรงต่อจิตใจ การกระทำรุนแรงทางเพศ การกระทำรุนแรงทางสังคม และการกระทำความรุนแรงทางเศรษฐกิจ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพฤติกรรมที่เขวชนได้กระทำต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์ เพื่อน สังคม และพระพุทศศาสนา โดยการแสดงอาการต่าง ๆ เช่น การดื่มสุรา การเล่นการพนัน การเล่นอินเทอร์เน็ต การเที่ยวกลางคืน การหนีพ่อแม่ไปเที่ยว การอยากรู้อยากลอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การใช้ยาเสพติด การสูบบุหรี่ ขาดการควบคุมตนเอง การทำร้ายร่างกาย การพกพาอาวุธ ทำลายสิ่งของสาธารณะ การมีพฤติกรรมความก้าวร้าว การใช้กำลัง ประทุษร้าย บังคับ ขู่เข็ญ คุกคาม ทำอันตราย หรือ รบกวนก่อความรำคาญต่อร่างกายและจิตใจของตนเองและผู้อื่น ซึ่งรูปแบบการกระทำรุนแรงของแต่ละลักษณะนั้นมีความแตกต่างกันออกไป

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมความรุนแรง

พุฒิเดช บุญกระพือ (2557) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางสังคมวิทยา จิตวิทยาที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องกับผู้บุคคล สถานการณ์ อำนาจในครอบครัวที่ส่งผลต่อความรุนแรง พอสรุปได้ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theories)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเสนอแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมความรุนแรงมีที่มาจากกระบวนการเรียนรู้ การขัดเกลาของสังคม (Socialization) เด็กที่มีประสบการณ์ความรุนแรงที่บ้าน ทั้งการมีประสบการณ์โดยตรงจากการถูกทารุณ หรือการเห็นความรุนแรงจากพ่อแม่ มักมีแนวโน้มของการเป็นผู้กระทำความรุนแรงหรือตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงจากบุคคลอื่นเมื่อโตขึ้น เหตุเพราะครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่ซึ่งบุคคลเรียนรู้การแสดงบทบาทของความสัมพันธ์

ระหว่างหญิงชายและบทบาทของพ่อแม่ลูก เป็นสถาบันทางสังคมแรกที่บุคคลจะเรียนรู้วิธีการจัดการกับความเครียดวิกฤติการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งในหลายกรณีก็เป็นแหล่งบ่มเพาะการยอมรับความรุนแรง หรือการมีแนวคิดใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา

ทฤษฎีนี้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้และประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวเป็นเครื่องบ่มเพาะความรุนแรงระดับหนึ่ง

ทฤษฎีสถานการณ์ทางสังคม (Social situation/stress and coping theory)

ทฤษฎีนี้พยายามอธิบายว่าทำไมจึงเกิดความรุนแรงขึ้นในสถานการณ์หนึ่งและไม่เกิดในอีกสถานการณ์หนึ่ง ความรุนแรงจะเกิดขึ้นได้ในสองปัจจัย ประการแรกเกิดจากสถานการณ์ ความเครียดและประการที่สอง การขาดแคลนทรัพยากรที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับตัวเมื่อเกิดความเครียดหรือในทางกลับกันหมายถึงค่านิยมของการใช้หรือยอมรับความรุนแรงเพื่อจัดการความเครียดทฤษฎีนี้เชื่อว่าจิตใจที่เครียดและการขาดแคลนทรัพยากรก่อให้เกิดความรุนแรงได้

ทฤษฎีอำนาจ (Resource theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ทูกระบบสังคมรวมทั้งครอบครัวใช้อำนาจในการบังคับควบคุม สังคมหรือบุคคลมีอำนาจมากเท่าใด ก็มักจะใช้กำลังในการบังคับควบคุมผู้อื่นมากเท่านั้น อย่างไรก็ตามบุคคลอาจใช้กำลังในการแสดงอำนาจด้วยเช่นกัน ดังนั้น สามิที่ต้องการอยู่เหนือผู้อื่นในครอบครัวแต่มีการศึกษาน้อยกว่า มีตำแหน่งหน้าที่หรือรายได้ที่ต่ำกว่ากรรยารวมทั้งขาดแคลนทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อาจใช้ความรุนแรงเป็นเครื่องมือในการบังคับควบคุมเพื่อให้มีอำนาจเหนือผู้อื่นในครอบครัว ในขณะที่เดียวกันสมาชิกในครอบครัวหรือภรรยา ที่มีแหล่งสนับสนุนทางสังคม หรืออำนาจน้อยกว่าอาจใช้ความรุนแรงเป็นเครื่องมือในการตอบโต้ หรือป้องกันตัวเอง เป็นต้นทฤษฎีนี้เชื่อว่าความมีอำนาจของสามิซึ่งมีภรรยาที่มีการศึกษาหรือรายได้น้อยกว่า อาจใช้อำนาจหรือความรุนแรงได้

ทฤษฎีแลกเปลี่ยน (Exchange theory)

ทฤษฎีนี้ยอมรับว่าความรุนแรงถูกกำหนดจากการประเมินผลได้ผลเสียจากการกระทำ ความรุนแรงพฤติกรรมความรุนแรงจะเกิดขึ้นเมื่อเห็นว่าการกระทำนั้นมีผลได้มากกว่าผลเสียด้วยเงื่อนไขที่ธรรมชาติครอบครัวเป็นเรื่องส่วนบุคคลหรือการที่องค์กรทางสังคมอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องน้อยรวมทั้งสังคมให้การยอมรับอำนาจการบังคับและเห็นชอบต่อการใช้ความรุนแรง

ทฤษฎีนี้ยอมรับว่าครอบครัวเป็นเรื่องส่วนบุคคลผลได้ผลเสียของความรุนแรงในครอบครัวสังคมให้เป็นไปตามธรรมชาติของแต่ละครอบครัว

ทฤษฎีสตรีนิยม (Feminist theory)

ทฤษฎีสตรีนิยมเสนอว่า ความรุนแรงเป็นรูปแบบหนึ่งของปรากฏการณ์ของสังคมที่ชาย

เป็นใหญ่ ใจกลางของแนวคิดทฤษฎีนี้เสนอว่า โครงสร้างทางสังคมเศรษฐกิจเอื้อประโยชน์ให้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง และด้วยแนวคิดและโครงสร้างทางสังคมเช่นนี้เอื้อประโยชน์ต่อการที่จะยอมรับและใช้ความรุนแรงเป็นเครื่องมือหนึ่งในการแสดงสถานะสังคมที่ชายเป็นใหญ่ ความรุนแรงระหว่างคู่รักของเยาวชน เป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญที่สามารถอธิบายโดยใช้แนวคิดนี้ได้ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้ชายเป็นใหญ่กว่าผู้หญิง ดังนั้นเยาวชนชายจึงมักใช้อำนาจกับคู่รัก

ทฤษฎีการควบคุม (Control theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวว่า การกระทำความรุนแรงของเยาวชนนั้น เป็นผลมาจากตัวเชื่อมระหว่างเยาวชนและสังคมอ่อนตัวลงไป หรือแตกหักไป เยาวชนหากมีความผูกพันต่อสังคมหรือผูกพันต่อสถาบันของสังคมมากเพียงใดก็จะสามารถระงับยับยั้งการกระทำผิดได้มากหรือไม่กระทำผิดเท่านั้น ทั้งนี้เชื่อว่า พฤติกรรมการกระทำความรุนแรงนั้น เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ทางครอบครัว (Family Interaction) คือถ้าเยาวชนขาดการสนับสนุนจากครอบครัวเด็กมีแนวโน้มไปสู่ความเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย (Law stake in conformity) จะนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมาย

การคบหาสมาคมกับผู้ที่ผิดกฎหมายเป็นประจำ

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าสังคมกับชุมชนมีความสำคัญต่อเยาวชน หากบุคคลดังกล่าวไม่ผูกพันกับสังคมหรือชุมชน พฤติกรรมก็จะเปลี่ยนไป

แนวคิดทางวัฒนธรรม เชื่อว่า ค่านิยม ความเชื่อและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมรวมทั้งตัวตนและอัตลักษณ์ของบุคคล และความเชื่อในความสามารถส่วนบุคคลในการดำรงชีวิต ปรับตัวหรือมีความพึงพอใจในตนเอง จะส่งผลต่อการเกิดหรือเป็นปัจจัยป้องกันความรุนแรงของเยาวชนได้ในอีกด้านหนึ่งวัฒนธรรมของกลุ่มสังคมก็อาจเป็นปัจจัยหนึ่งย่นำการเกิดพฤติกรรมความรุนแรงได้ ทฤษฎีวัฒนธรรมของแก๊งค์เยาวชน ได้เน้นถึงการปรับตัวของกลุ่มเยาวชนต่อความกดดันทางสังคม จนเกิดแนวคิดการปฏิบัติของกลุ่มเฉพาะของตนขึ้นมา

แนวคิดนี้เชื่อว่าวัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมที่มีต่อบุคคลมีผลต่อการป้องกันความรุนแรงของเยาวชนได้ แต่ความคิดเฉพาะกลุ่ม เช่น เยาวชนที่เป็นกลุ่มที่ได้รับคามกดดันจากสังคมก็อาจส่งผลก่อให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรงได้

แนวคิดนิเวศวิทยา (Ecological perspective)

แนวคิดนี้เชื่อว่าความรุนแรงเกิดจากปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยระดับบุคคล ระดับสังคม จิตวิทยาและระดับสังคมวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น เด็กที่กระทำความรุนแรง เกิดจากบทบาทความสัมพันธ์ของพ่อ แม่ ลูก รวมทั้งความสัมพันธ์ของครอบครัวต่อเพื่อนบ้าน หรือชุมชนไม่เหมาะสม การทารุณหรือการกระทำความรุนแรง จะมีแนวโน้มเกิดขึ้นมาก หากครอบครัวอ่อนแอ

ขาดความสัมพันธ์ที่ดีระบบสังคมไม่สนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวกกับเด็ก แต่ในทางตรงกันข้าม เบียดขับให้เด็กกลุ่มนี้แสดงอัตลักษณ์ของพฤติกรรมความรุนแรงออกมา

แนวคิดนี้เชื่อว่าความสัมพันธ์ในครอบครัว ชุมชน เพื่อนบ้าน มีความสำคัญต่อเด็กและเยาวชน หากระบบสังคมละเลย เยาวชนกลุ่มนี้จะแสดงพฤติกรรมตามที่ตนเองชอบ

แนวคิดความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural violence)

แนวคิดนี้แบ่งความรุนแรงออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งได้แก่ ความรุนแรงทางตรงชั้นบุคคล (Direct/Personal violence) ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural violence) และความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural violence) โดยชี้ให้เห็นว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรานั้นมีอาจแยกส่วน โดยพิจารณาแต่ภาพเชิงปรากฏการณ์ที่เห็น และมุ่งแก้ไขปัญหานั้นเป็นปัจเจก ทั้งนี้ ความรุนแรงที่เห็นรับรู้ได้ดังกล่าวเรียกว่าเป็น “ความรุนแรงทางตรง” (Direct violence) เป็นปรากฏการณ์ที่เห็นได้ชัดเจน ด้วยตาเปล่า และรับรู้ได้ เพราะมีร่องรอยปรากฏให้เห็นบนร่างกายของมนุษย์ ในรูปของบาดแผล การสูญเสียชีวิต รวมทั้งความเสียหายต่อวัตถุและทรัพย์สินของผู้คน การทำทารุณกรรมและการทำร้ายร่างกายด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือการฆ่าฟันกันของผู้คน ซึ่งเป็นความรุนแรงที่เห็นได้ง่าย ชัดเจน แต่ความรุนแรงอีกรูปแบบคือ ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural violence) ซึ่งหมายถึงโครงสร้างที่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างคนในสถานภาพหนึ่งกับคนในอีกสถานภาพหนึ่ง ผู้ที่มีอำนาจมากกว่าเอารัดเอาเปรียบผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าในกระบวนการปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนระหว่างกัน โครงสร้างสังคมนี้มุ่งเพื่อรักษาสถานภาพของฝ่ายที่ได้เปรียบเชิงอำนาจให้คงความได้เปรียบนั้นไว้ และสุดท้าย คือความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural violence) เป็นการขยายปริมณฑล การพิจารณาเรื่องความรุนแรงให้ลึกซึ้งออกไปจากการมองเห็นความรุนแรงที่เป็นเพียงการมุ่งไปที่การกระทำ หรือการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ต่อมนุษย์ด้วยกันเอง โดยมีผู้กระทำที่ชัดเจนทั้งบุคคล และโครงสร้างไปสู่ความรุนแรงเชิงสัญลักษณ์ซึ่งครอบคลุมปริมณฑลที่ใช้ในการดำรงชีวิต (เช่น ศาสนา อุดมการณ์ ภาษา ศิลปะ เป็นต้น) หรือเป็นระบบความเชื่อที่ยอมรับความรุนแรงที่ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนรองรับความรุนแรงทั้งทางตรงและเชิงโครงสร้าง โดยทำให้คนรู้สึกถึงความรุนแรงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หรือยอมรับได้ หรืออย่างน้อยก็ไม่ใช่เรื่องผิดร้ายแรงอะไร กล่าวให้ชัดคือ การศึกษาเรื่องความรุนแรงนั้นมีสองมิติคือ มิติเรื่องการใช้ความรุนแรง คือรูปแบบความรุนแรง การเห็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง และ มิติเรื่องกระบวนการให้ความชอบธรรมกับการใช้ความรุนแรง ซึ่งเป็นการพิจารณารูปแบบวิธีการที่ความรุนแรงถูกทำให้กลายเป็นเรื่องชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับในสังคมโดยรวมได้อย่างไร

แนวคิดนี้ยอมรับว่าความรุนแรงเกิดขึ้นได้ทางตรงเพราะเห็นด้วยตนเองประสมกับ

โครงสร้างที่ผู้ที่มีอำนาจกว่าเอาเปรียบจนกลายเป็นความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นด้าน ศาสนาอุดมการณ์ ภาษา ฯลฯ

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการขยายจากแนวคิดเชิงปัจเจกเดี่ยว เช่น ผู้กระทำความรุนแรงเป็นเพราะมีความผิดปกติทางจิตหรือบุคลิกภาพ ขาดการควบคุมตนเอง หรือสืบเนื่องจากการดื่มสุรา ไปสู่ทฤษฎีที่อธิบายด้วยเงื่อนไขปัจจัยที่ซับซ้อนมากขึ้น (Multidimensional approach) เกี่ยวพันกันและกันทุกระดับทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ครอบครัว สถานการณ์ และสังคมวัฒนธรรม รากเหง้าของความรุนแรงเชิงโครงสร้างในวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่และวัฒนธรรมทางเพศที่แสดงถึงการอยู่เหนือผู้หญิง เป็นปัจจัยที่จะก่อให้เกิดแนวโน้มความรุนแรงต่อเพศตรงข้าม ในขณะที่เดียวกันลักษณะความเป็นปัจเจกของครอบครัวที่ต่างคนต่างอยู่ ทำให้บทบาทของเครือญาติ ชุมชน หรือเครือข่ายทางสังคมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมดูแลปกป้องความรุนแรงน้อยลงซ้ำร้ายยังส่งผลให้ความรุนแรงนั้นเกิดซ้ำแล้วซ้ำอีก เงื่อนไขทางสังคม เช่น อัตราการว่างงาน อัตราอาชญากรรมสูง มีแหล่งอบายมุข การขายสุราฟรีเพื่อ การแพร่ระบาดของยาเสพติด สื่อลามกรวมทั้งยังมีสถานการณ์ที่เป็นปัจจัยเร่งในระดับบุคคลอีกเช่นเดียวกัน เช่น ความเครียด ความยากจนการดื่มสุรา แรงสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน หนุนนำทำให้ผู้กระทำความรุนแรงได้ เช่นเดียวกันรวมทั้งปัจจัยส่วนบุคคล เช่นการมีประสบการณ์เห็นหรือถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทัศนคติที่ยอมรับการกระทำความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

วารจกณา ชรรมะ (2559) กล่าวว่า ปัจจัยในระดับบุคคล ถือเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหา ความรุนแรงในเยาวชน โดย เพศ อายุ และบุคลิกภาพของผู้กระทำความรุนแรงหรือผู้ที่ได้รับความรุนแรง แนวคิดนี้รวมความถึงแนวคิดว่าด้วยบุคลิกภาพที่เบี่ยงเบน ความเจ็บป่วยทางจิต การใช้สารเสพติด การดื่มแอลกอฮอล์ และกระบวนการในระดับบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ความรุนแรง

ลักขณา สิริวัฒน์ (2555) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะกระตุ้นให้ บุคคลมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ประกอบด้วยปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเพศ จากรายงานของ อุษาวดี โคตรคำภา (2555) รายงานผลการศึกษาจะ พบว่า เพศชายเป็นเพศที่มีแนวโน้มในการใช้ความรุนแรงมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากมีสรีระที่ เอื้ออำนวยในการใช้ความรุนแรงมากกว่า
2. ปัจจัยด้านอายุ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี มีลักษณะทางร่างกายที่เจริญเติบโต เต็มที่ ลักษณะทางอารมณ์ ต้องการความอิสระมากขึ้นจึงมักขัดแย้งกับบิดา มารดาอยู่เสมอทำให้เกิด

ช่องว่างระหว่างวัย มีการแสดงออกที่ก้าวร้าว เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ทำตามกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2549)

2. ปัจจัยด้านระดับการศึกษา จากรายงานการศึกษาของอุษาวดี โคตรคำภา (2555)

รายงานว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาในช่วงมัธยมจะมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงมากกว่าวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาในชั้นมหาวิทยาลัยหรือชั้นประถมศึกษา เนื่องจากช่วงวัยรุ่นที่ศึกษาระดับมัธยม จะเป็นช่วงที่มีอารมณ์ร้อน และมีความต้องการการยอมรับจากเพื่อนสูง เมื่อเพื่อนหรือสังคมมีการใช้ความรุนแรง จะส่งผลให้วัยรุ่นมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงตาม

4. ปัจจัยด้านสภาพครอบครัว ที่เป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กันตามลำพังแยกจากคนอื่น และมีการควบคุมโดยสังคมน้อย หรือไม่มีใครมาอยู่กับครอบครัวเลย ลักษณะแบบนี้จะเกิดความรุนแรงได้มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นโดยปราศจากความพร้อม สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของศรีัญญา อธิตะ (2555) ที่ว่า พฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิต นักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครอง บรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัยมีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว

องค์การอนามัยโลก (2550) กล่าวว่า ความรุนแรง เป็นปรากฏการณ์ที่มีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก และมีรากฐานมาจากองค์ประกอบหลายอย่างรวมกัน เช่น ชีวิตวัยศึกษา สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง ซึ่งหนึ่งในสาเหตุของความรุนแรง เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล คือ ปัจจัยส่วนตัว เป็นปัจจัยที่มีผลกับพฤติกรรมส่วนบุคคล ที่จะกระทำความรุนแรงหรือตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง ได้แก่

1. ความผิดปกติทางจิตและบุคลิกภาพ

1.1 มีปัญหาทางจิตผู้มีอาการทางจิตที่มีอารมณ์ก้าวร้าวร่วมด้วยจะควบคุมตนเองไม่ได้เมื่อโกรธ

1.2 สมองพิการ ทำให้เกิดอารมณ์ก้าวร้าว และควบคุมตนเองไม่ได้

1.3 บุคลิกภาพก้าวร้าว ผู้มีบุคลิกภาพก้าวร้าวและขาดการควบคุมตนเองจะกระทำความรุนแรงเมื่อโกรธ ผิดหวังรุนแรง หรือสิ้นหวังสิ้นหนทาง

1.4 การใช้สารเสพติด ผู้ใช้สารเสพติด รวมทั้งสุรา ความรู้สึกลดลงสูญเสีย การตัดสินใจ การยับยั้งลดลง ควบคุมตนเองไม่ได้จึงกระทำความรุนแรงได้มาก

1.5 มีปัญหาการเบี่ยงเบนทางเพศ นำไปสู่การละเมิดและกระทำผิดทางเพศได้มากขึ้น

2. การมีประสบการณ์ความรุนแรง พฤติกรรมความรุนแรงเป็นปรากฏการณ์
ที่ถูกเรียนรู้ ความรุนแรงเป็นผลผลิตของสถานการณ์เรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จ โดยบุคคลได้รับ
ประสบการณ์ความรุนแรง 2 ทาง คือ

2.1 การสังเกตคือการที่บุคคล ได้พบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงหรือรับรู้เรื่องราว
ข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรง

2.2 การมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคลได้เข้าร่วมในเหตุการณ์ความรุนแรงในฐานะ
ผู้กระทำความรุนแรงหรือเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงจากประสบการณ์ทั้งสองหรือประสบการณ์
อย่างใดอย่างหนึ่งทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับความรุนแรง โดยการเลียนแบบคือการที่บุคคล
กระทำเมื่อเห็นการกระทำของผู้อื่นซึ่งการเลียนแบบนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเกิดพฤติกรรมความ
รุนแรง

3. การศึกษา ทักษะชีวิตในการสื่อสารและการรับฟังทำให้บุคคลไม่สามารถสร้างความ
เข้าใจและความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ได้หรือขาดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะการปรับตัว เมื่อ
ผิดหวังเมื่อเผชิญภาวะวิกฤตหรือเมื่อเกิดความขัดแย้งจะทำให้บุคคลกระทำรุนแรงได้มากกว่าคนอื่น
ที่ปรับตัวได้

4. รายได้ต่ำ ทำให้ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและแออัด

5. สถานภาพครอบครัว มีลักษณะของครอบครัวเดี่ยวหรือ โดดเดี่ยวเมื่อเกิดความขัดแย้ง
ในครอบครัวจะขาดบุคคลที่คอยให้ความช่วยเหลือหรือไกล่เกลี่ยหรือครอบครัวที่มีภาวะเศรษฐกิจ
ยากจนขาดแคลนมีหนี้สินครอบครัว แก้ปัญหาด้วยการใช้ความรุนแรง รู้สึกและยอมรับว่าความ
รุนแรงเป็นเรื่องปกติเช่นการลงโทษด้วยการตีการใช้วาจาหยาบคายขู่ตะคอกกันเสมอๆและการที่
ครอบครัวมีความขัดแย้งสูง

6. เพื่อน มีบทบาทเป็นอย่างมากในพฤติกรรมความรุนแรงในเยาวชนเพราะวัยนี้เป็นวัยที่
ต้องการการยอมรับในหมู่พวก

7. คนใกล้ชิดบุคคล มีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมของคนที่อยู่ใกล้ชิด เช่นคน
ใกล้ชิดมีความเคยชินและนิยมการใช้ความรุนแรงหรือการดื่มแอลกอฮอล์หรือสิ่งเสพติดซึ่งจะ
นำไปสู่พฤติกรรมความรุนแรง

จากการศึกษาสรุปได้ว่า พฤติกรรมความรุนแรงที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคลที่กระตุ้นให้
บุคคลแสดงพฤติกรรมที่เป็นการต่อต้านค่านิยมที่ดีของสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ศรีัญญา อิชิตะ (2553) รายงาน ผลการศึกษาถึงปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน ประกอบด้วย 1. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน 2. อิทธิพลของสื่อ และ 3. อิทธิพลจากสิ่งเสพติด

1. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549) เด็กให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าในระยะวัยเด็กตอนกลาง เด็กจับกลุ่มกันได้นานแน่นแฟ้น และผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น กลุ่มของเด็กไม่มีเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกันเท่านั้น แต่มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาสมทบด้วย เด็กที่สามารถเข้ากลุ่มได้และมีกลุ่มในระยะวัยเด็กตอนกลางจะเข้ากับกลุ่มและมีชีวิตทางสังคมที่สนุกสนาน ได้ดีกว่าเด็กที่ไม่มีพัฒนาการดังกล่าวในช่วงวัยที่ผ่านมา เด็กเริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า ระยะนี้จึงเริ่มต้นชีวิตกลุ่มที่แท้จริง (Gang age) การเปลี่ยนแปลงทางกายอย่างรวดเร็วและมากมายเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กรวมกลุ่ม เพราะสามารถร่วมสุขร่วมทุกข์แก้ไขและเข้าใจปัญหาของกันและกันดีกว่าคนต่างวัยซึ่งมีความคับข้องใจต่างกัน กลุ่มยังสนองความต้องการทางสังคมด้านต่าง ๆ ซึ่งเด็กต้องการมากในระยะนี้ เช่น การเป็นบุคคลสำคัญการต่อต้านผู้มีอำนาจ การหนีสภาพน่าเบื่อของบ้าน ฯลฯ จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มมีความสำคัญต่อชีวิตจิตใจและอนาคตของเด็กอย่างมากที่สุด ครอบครัวเริ่มมีอิทธิพลน้อยลง ฉะนั้นลักษณะชั่วศีลของกลุ่มจึงเป็นเครื่องชี้ชะตาชีวิตของเด็กในระยะวัยรุ่นและระยะวัยผู้ใหญ่ การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของเด็กวัยรุ่น แต่การคบเพื่อนก็ย่อมมีทั้งคุณและโทษ เพื่อนอาจเป็นผู้ประคับประคองจิตใจของวัยรุ่นในยามทุกข์ร้อน ชี้แนะสิ่งมีประโยชน์ เพื่อนทำให้วัยรุ่นรู้สึกต่างคนต่างเป็นเจ้าของชีวิตของกันและกัน เพื่อนก็อาจชักนำวัยรุ่นไปในทางเสื่อมถอย ผู้เป็นอาชญากรวัยรุ่นมากมายในแทบทุกประเทศนั้น เมื่อค้นหาสาเหตุก็มักจะพบว่าปัจจัยหนึ่งเกิดจากเพื่อนชักจูงประวัตินี้เด็กวัยรุ่นตามสถานศึกษาที่เสียคนเสียเด็กไปโดยประการต่าง ๆ เช่น เกรร ดิทยาเสพติดนั้นล้วนมีสาเหตุสำคัญจากการถูกเพื่อนชักจูง

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การคบเพื่อนของเด็กวัยรุ่นเป็นไปตามความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน โดยการเข้ากลุ่มของวัยรุ่นแต่ละคนมีเหตุผลที่แตกต่างกันไป เช่น วัยเดียวกัน เพศเดียวกัน มีทัศนคติคล้าย ๆ กัน บางคนอยากหลบหนีความเบื่อหน่ายภายในบ้าน วัยรุ่นให้ความสำคัญกับเพื่อนมากเพราะเพื่อนมีความเข้าใจวัยรุ่นด้วยกันมากกว่าวัยอื่น ๆ แต่บางครั้งการคบเพื่อนของวัยรุ่นก็ถูกเพื่อนชักนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ได้

2. อิทธิพลของสื่อ

อิทธิพลของสื่อมีทั้งประโยชน์และพิษภัย สื่อเป็นแหล่งให้ความรู้มากมาย แต่ในขณะเดียวกัน สื่อก็แฝงไปด้วยพิษภัย ทั้งภาพความรุนแรงจากข่าวอาชญากรรม ภาพของละคร ที่มีเนื้อหารุนแรงความรุนแรงที่เด็กอาจจดจำและนำไปเลียนแบบได้ ส่งผลต่อพฤติกรรมรุนแรง ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549) กล่าวว่า ปัญหาของวัยรุ่นส่วนหนึ่งนั้นมีอิทธิพลมาจากสื่อสารมวลชน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ มีบทบาทต่อความคิด ทศนคติของเด็ก ภาพความรุนแรงความสัมพันธ์ทางเพศ มีอิทธิพลต่อสิ่งที่เด็กเชื่อถือ ยึดเอาเป็นแบบอย่าง เด็กได้เห็นภาพหวาดเสียวในขณะที่เด็กยังอยู่ในวัยที่รับเรื่องเหล่านั้นไม่ได้ หรือยังไม่สามารถแยกแยะตรรกะตรงได้ว่าสิ่งที่เห็นหรือได้ยินนั้นมีข้อดีข้อเสียอย่างไร นิติสาร วารสารหนังสือ หรือ วิทยุ ส่วนใหญ่มักเป็นบุคคลที่ดูมีความเก่งเกินจริง มีความสามารถในด้านต่าง ๆ ทุกด้าน เด็กวัยรุ่นมีสภาพธรรมชาติที่สำคัญคือแสวงหาปรัชญาอุดมการณ์ชีวิต เลียนแบบและนับถือบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ จึงยึดถือบุคคลเหล่านั้นเป็นแบบอย่างซึ่งเด็กอาจมีความสามารถไม่เพียงพอ หรือบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นเพียงผู้สร้างฝันขึ้น ไม่มีบุคคลเช่นนั้นในชีวิตจริง เมื่อเขาไม่สามารถถือตัวไปถึงเป้าหมายที่นึกฝันวางไว้ จึงทำให้เกิดความสับสนจนอาจเป็นวัยรุ่นที่ต้องใช้กลไกป้องกันตัวมากมาย เพื่อฝัน หรือแสดงออกแปลก ๆ เพื่อให้ตนได้เป็น “พระเอก” “นางเอก” ตามที่ตนเรียนรู้และเลียนแบบจากสื่อ ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว ในบางกรณีกลายเป็นเด็กแสร้งแสร้ง หรือประพฤติกรรมทางเพศอย่างใดอย่างหนึ่ง

นอกจากนี้ยังยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ (2547) กล่าวว่าอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมเด็ก ปัญหาครอบครัว โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก เนื่องจากไม่รู้วิธีจัดการเวลา เมื่อต้องทำภารกิจของตนจึงมักปล่อยให้ลูกอยู่หนึ่ง ๆ หน้าจอโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังไม่มีกิจกรรมสร้างสรรค์ เนื่องจากไม่เห็นผลร้ายที่จะตามมา ดังนั้นจึงไม่ควรให้เด็กดูทีวีนานเกิน 1-2 ชั่วโมงต่อวัน เพราะการดูทีวีมากจะทำให้เด็กมีสมาธิสั้น ไม่รู้จักการทำงานให้สำเร็จความคิดสร้างสรรค์ลดลง มีปัญหาเรื่องสติปัญญา เกิดปัญหาความรุนแรงในด้านการเลียนแบบความชินชาและความยับยั้งชั่งใจ

คณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา (2550) กล่าวว่า สาเหตุแห่งความรุนแรงประการหนึ่งเกิดจากสื่อที่ผลิตในรูปแบบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรเรียนรู้บุคคลอาจเรียนรู้ การกระทำความรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ นาน ๆ เข้าจนกลายเป็นค่านิยมหรือความชินชาที่รู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด โดยสามารถถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ เช่น ความรุนแรงจากสื่อ สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ ทีวี วิทยุ เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปอิทธิพลของสื่อต่อความรุนแรงได้ว่า เด็กที่ได้รับชมภาพความรุนแรงจากสื่อไม่ว่าจะเป็น ภาพยนตร์ ละคร หรือภาพข่าวความรุนแรง เด็กยังแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งที่รับชมเป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำ จึงเกิดการเลียนแบบจากสื่อ การได้รับชมภาพที่มีความรุนแรงบ่อยครั้งทำให้เด็กซึมซับเอาความรุนแรงนั้นไว้กับตนเองส่งผลต่อการมีพฤติกรรมความรุนแรง

3. อิทธิพลจากสิ่งเสพติด

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา (2550) รายงานว่า พฤติกรรมของเยาวชนที่ได้ผลกระทบจากการใช้สิ่งเสพติด ได้แก่ ละทิ้งภาระหน้าที่รับผิดชอบ การมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงสูง พฤติกรรมโกหกหลอกลวง ลักขโมย ตลอดจนพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ทั้งนี้ยังพบว่าผู้ใช้สิ่งเสพติดมีพฤติกรรมรุนแรงทั้งเพศหญิงและเพศชาย โดยเพศชายกระทำรุนแรงร้อยละ 53 เพศหญิง ร้อยละ 449 การศึกษาในรัฐลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา ยังพบความสัมพันธ์ของการใช้สิ่งเสพติดและความรุนแรง ร้อยละ 34.9 เป็นผู้กระทำ ความรุนแรงภายใต้อิทธิพลของการใช้สิ่งเสพติด และพบว่าร้อยละ 61 กระทำรุนแรงภายในครอบครัวลักษณะพฤติกรรมรุนแรงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บ การทำร้ายจิตใจ อารมณ์ การล่วงละเมิดทางเพศ และพฤติกรรมรุนแรงทางการเงินทรัพย์สิน เช่น การบังคับขู่เข็ญเอาเงิน หรือขโมยเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อนำ ไปซื้อหรือแลกเปลี่ยน สิ่งเสพติดมาเสพ เป็นต้น พฤติกรรมรุนแรงต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือใกล้เคียงกันมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ทั้งนี้การมีพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้ใช้สิ่งเสพติดอาจเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ใช้สิ่งเสพติด คือแสดงความก้าวร้าว และความหุนหันพลันแล่น แม้จะยังไม่ได้ใช้ยาเสพติด หรือแสดงความก้าวร้าวรุนแรงขณะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งเสพติด หรือมีพฤติกรรมรุนแรงจากการขาดสิ่งเสพติด อีกทั้งการมีเจตนาที่จะให้ได้มาซึ่งสิ่งเสพติดและสิ่งเสพติดสามารถทำให้เกิดอาการทางจิตหรือทำให้อาการที่มีอยู่แย่ลงไปอีกและไปเพิ่มแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมรุนแรง โดยเหยื่อของพฤติกรรมรุนแรงมักจะเป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้ใช้สิ่งเสพติด ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลในครอบครัวที่มีผู้เสพยาเสพติดอยู่

สุจิตตา ฤทธิมนตรี และกฤตยา แสงเจริญ (2554) รายงานผลการศึกษาว่า เยาวชนที่ติดยาเสพติดมีพฤติกรรมรุนแรงต่อครอบครัวร้อยละ 92.2 ลักษณะพฤติกรรมรุนแรงต่อที่พบมากที่สุดคือ 1. ด้านจิตใจอารมณ์ ได้แก่ ตวาด คุ้งคำด้วยคำ หยาบคาย 2. ด้านการเงินทรัพย์สิน ได้แก่ ขโมยเงินสดหรือทรัพย์สินของสมาชิกในครอบครัว 3. ด้านร่างกาย ได้แก่ ขว้างปาสิ่งของหรือวัตถุที่เป็นอันตรายให้ได้รับบาดเจ็บ และ 4. พฤติกรรมรุนแรงทางเพศ ได้แก่ บังคับขืนใจให้มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส ผลกระทบที่เกิดขึ้นผู้ใช้ยาเสพติดที่ติดยาเสพติดรับรู้ว่าเกิดกับตนเองมากที่สุด ร้อยละ 98.3 ได้แก่ รู้สึกผิดวิตกกังวลเศร้าเบื่อหน่าย ผลกระทบ ต่อผู้ถูกกระทำ ร้อยละ 94.9 ได้แก่ ทุกข์เสียใจ วิตกกังวลเครียด มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นน้อยลง เศร้า ผลต่อครอบครัว

ร้อยละ 70.3 ได้แก่ครอบครัวเสียค่าใช้จ่ายไม่มีความสุขในชีวิตครอบครัว และต่อชุมชนสังคม ร้อยละ 16.9 ได้แก่การ ได้รับการต่อว่าจากเพื่อนบ้านหรือชุมชน เพื่อนบ้านหรือชุมชนแสดงความรังเกียจหรือหวาดกลัวต่อการกระทำของ ผู้ใช้ยาบ้าซึ่งจะเห็นว่าการใช้ยาบ้าก่อให้เกิดการกระทำรุนแรงต่อครอบครัวและเกิดผลกระทบในทุกด้าน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปอิทธิพลจากสิ่งเสพติดต่อความรุนแรงได้ว่า เยาวชนที่เสพสิ่งเสพติดมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมความรุนแรงทั้งทางกาย วาจา มากกว่าเยาวชนที่ไม่ใช้ยาเสพติด

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเยาวชน

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าพ.ร.บ. เยาวชนฯ) ให้นิยามของคำว่า “เด็ก” และ “เยาวชน” ไว้ในมาตรา 4 ดังนี้ ความหมายของ

“เยาวชน” หมายถึงบุคคลที่มีอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ความหมายของ “เยาวชน” ใน พ.ร.บ. เยาวชนฯ เปลี่ยนแปลงจากความหมายในกฎหมายเยาวชนเดิมเพราะตามกฎหมายเดิม ไม่ให้หมายรวมถึง บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส ซึ่งกฎหมายแพ่งกำหนดว่าบุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบเจ็ดปีบริบูรณ์สามารถทำการสมรสได้และถือว่าเป็นผู้บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสหรือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ทำการสมรสโดยได้รับอนุญาตจากศาล ซึ่งบุคคล เหล่านี้ถ้าได้กระทำการอันเป็นความผิด แม้อายุยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ กฎหมายเดิมไม่ถือว่าเป็นเยาวชน และต้องถูกฟ้องยังศาลธรรมดา แต่ในกฎหมายใหม่เห็นว่าบุคคลที่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรสนั้นยังมีสภาพจิตใจ และสภาพร่างกายที่ควรต้องได้รับการคุ้มครอง เช่นเดียวกับบุคคลที่ยังไม่ได้สมรส จึงไม่บัญญัติยกเว้นมิให้อยู่ในความหมายของเยาวชน ดังนั้น บุคคลที่อายุยังไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์ แม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส แล้วจึงอยู่ในความหมายของเยาวชนตาม พ.ร.บ. เยาวชนฯ นี้การที่กฎหมายมิได้รวมเด็กที่มีอายุไม่เกิน 7 ปี บริบูรณ์เข้าไว้ในความหมายของ “เด็ก” ด้วยนั้น เพราะเหตุว่าหลักในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 73 บัญญัติว่า เด็กที่มีอายุ ไม่เกิน 7 ปี กระทำการอัน กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด ผู้กระทำ ไม่ต้องรับโทษ และศาลจะใช้วิธี การสำหรับเด็กไม่ได้ ซึ่งต่างจากเด็กที่มีอายุกว่า 7 ปีแต่ไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ แม้ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 จะบัญญัติว่าผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ศาลอาจใช้วิธีการสำหรับเด็กได้ ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะมาดำเนินกระบวนการพิจารณาแก่เด็กที่มีอายุยังไม่เกินเจ็ดปีบริบูรณ์ พ.ร.บ. เยาวชนฯ จึงมิได้รวมเด็กอายุยังไม่เกิน 7 ปีบริบูรณ์ไว้ด้วย พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.ให้ไว้ ณ วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2546 เป็นปีที่ 58 ในรัชกาลปัจจุบันมาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ได้ให้ความหมาย”เด็ก”

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2556) กล่าวว่าระยะเยาวชนเป็นช่วงเวลาที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับ วัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายสูงสุดตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน อารมณ์สังคมการศึกษาการทำงานและต้องการค้นหาอุดมคติในชีวิตของตน

สุกรี สุวรรณจุฑะ (2557) ได้กล่าวว่าเยาวชนอยู่ในช่วงอายุ 10-19 ปีเป็นวัยที่อยู่ในระยะ วิกฤตที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญทั้งทางด้านร่างกายจิตใจและพฤติกรรมซึ่งมี ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่

พนม เกตุมาน (2555) อธิบายว่าเยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้านเด็ก จะเริ่มเข้าสู่เยาวชนเมื่ออายุประมาณ 12-13 ปีโดยส่วนใหญ่เพศหญิงจะเข้าสู่เยาวชนเร็วกว่าเพศชาย ประมาณ 2 ปีและจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปีจึงจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

การแบ่งช่วงของเยาวชน

การแบ่งช่วงอายุของเยาวชนการกำหนดช่วงอายุของการเข้าสู่เยาวชนไม่สามารถกำหนด ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้การเลือกใช้เกณฑ์การตัดสินใจมีความแตกต่างกันในแต่ละทฤษฎีและสังคมที่ แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะแบ่งช่วงของเยาวชนเป็น 3 ช่วง คือ เยาวชนตอนต้นเยาวชนตอนกลางและ เยาวชนตอนปลาย (พนม เกตุมาน, 2557)

1. เยาวชนตอนต้นอยู่ในช่วงอายุ 10-13 ปี เป็นช่วงแรกของการเข้าสู่เยาวชนในช่วงนี้ เยาวชนจะยังมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็กเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทุกระบบ เยาวชนจะมีความคิดหมกมุ่นกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ จิตใจทำให้อารมณ์หงุดหงิดและแปรปรวนง่าย

2. เยาวชนตอนกลางอยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี เป็นช่วงที่มีพฤติกรรมกำลังระหว่างความ เป็นเด็กกับผู้ใหญ่ช่วงนี้เยาวชนจะยอมรับสภาพร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นหนุ่มเป็นสาวได้เริ่ม มีความคิดที่ลึกซึ้งต้องการหาอุดมการณ์และหาเอกลักษณ์ของตนเองเพื่อความเป็นตัวของตัวเอง

3. เยาวชนตอนปลาย 17-19 ปี เป็นช่วงเวลาของการตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสม และเป็นช่วงเวลาที่มีความผูกพันกับเพื่อนต่างเพศสภาพทางร่างกายเปลี่ยนแปลงเติบโตโดย สมบูรณ์เต็มที่และบรรลุนิติภาวะในเชิงกฎหมาย

พัฒนาการของเยาวชน

เด็กผู้หญิงจะเติบโตเร็วกว่าเด็กผู้ชายพัฒนาการของเยาวชนประกอบด้วยพัฒนาการ ทางด้านร่างกายพัฒนาการทางจิตใจและสติปัญญาและพัฒนาการทางสังคมดังนี้ (พนม เกตุมาน, 2557)

1. พัฒนาทางด้านร่างกาย ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไปและการเปลี่ยนแปลง ทางเพศวัยนี้มีการสร้างและหลั่งฮอร์โมนเพศและฮอร์โมนของการเจริญเติบโตอย่างมากและ

รวดเร็วย่างกายจะเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วแขนขาจะยาวขึ้นผู้หญิงจะมีไขมันมากกว่าผู้ชายและผู้ชายมีกล้ามเนื้อมากกว่าเพศหญิงทำให้เพศชายมีความแข็งแรงมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศคือเยาวชนผู้ชายจะมีอาการนมขึ้นปานเสียงแตกหนวดเคราขึ้นและเริ่มมีฟันเป็ยกส่วนเยาวชนหญิงจะเป็นสาวขึ้นคือเต้านมมีขนาดโตขึ้น ไขมันที่เพิ่มขึ้นจะทำให้รูปร่างมีทรวดทรงสะโพกผายออกและเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก การมีประจำเดือนครั้งแรกเป็นสัญญาณบอกการเข้าสู่เยาวชนในหญิงทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศซึ่งจะมีขนาดโตขึ้นและเปลี่ยนเป็นแบบผู้ใหญ่มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศมีกลิ่นตัวและมีสิ่วขึ้น

2. พัฒนาการทางจิตใจและสติปัญญา วัยนี้จะมีการพัฒนาสติปัญญาสูงขึ้นมีความคิดเป็นแบบรูปธรรมมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น ตามลำดับจนเมื่อพ้นเยาวชนแล้วจะมีความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่แต่ในช่วงระหว่างเยาวชนนี้อาจขาดความยังคิดมีความหุนหันพลันแล่นขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบมีความคิดเกี่ยวกับตนเองมีเอกลักษณ์ ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นตัวตนอย่างชัดเจนมีความสามารถในการรับรู้ตนเองจะเริ่มแสดงออกถึงสิ่งตนเองชอบสิ่งที่ตนเองถนัดมีภาพลักษณ์ของตนเอง คือการมองภาพของตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ หน้าตา รูปร่าง ความสวย ความหล่อ ความพิการ ข้อดีข้อด้อยทางร่างกายของตนเองนอกจากนี้เยาวชนต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่นต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนอย่างมากและมีความภาคภูมิใจตนเองมีความเป็นตัวของตัวเองรักอิสระเสรีภาพไม่ค่อยชอบอยู่ในกฎเกณฑ์กติกาเชื่อมั่นความคิดตนเองมีปฏิกิริยาตอบโต้ผู้ใหญ่ที่บีบบังคับสูงความอยากรู้อยากเห็นอยากลองจะมีสูงสุดในวัยนี้ทำให้อาจเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่าย ถ้าเยาวชนขาดการยั้งคิดที่ดีการได้ทำอะไรด้วยตนเองและทำได้สำเร็จจะช่วยให้เยาวชนมีความมั่นใจในตนเองการควบคุมตนเองวัยนี้จะเรียนรู้ที่จะควบคุมความคิดการรู้จักยั้งคิดการคิดให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถใช้ความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในเรื่องของอารมณ์เยาวชนจะมีอารมณ์ปั่นป่วนเปลี่ยนแปลงง่ายหงุดหงิดง่ายเครียดง่ายโกรธง่ายอาจเกิดอารมณ์ซึมเศร้าโดยไม่มีสาเหตุได้ง่ายอารมณ์ที่ไม่ดีเหล่านี้ทำให้เกิดพฤติกรรมเกรี้ยวกราดมีผลต่อการเรียนและการดำเนินชีวิตในด้านจริยธรรมวัยนี้จะมีความคิดเชิงอุดมคติสูงเพราะเยาวชนจะเริ่มแยกแยะความผิดชอบชั่วดีได้มีระบบมโนธรรมของตนเองต้องการให้เกิดความถูกต้องความชอบธรรมในสังคมขอความช่วยเหลือผู้อื่นต้องการเป็นคนดีเป็นที่ชื่นชอบของคนอื่นและจะรู้สึกอึดอัดกับข้อใจกับความไม่ถูกต้องในสังคมหรือในบ้าน บางครั้งอาจจะแสดงออกวิพากษ์วิจารณ์พ่อแม่หรือครูอาจารย์ตรง ๆ อย่างรุนแรงการต่อต้านประท้วงจึงเกิดได้บ่อยในวัยนี้เมื่อเยาวชนเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องหรือมีการเอาเปรียบเบียดเบียนความไม่เสมอภาคกันในเยาวชนตอนต้นการควบคุมตนเองอาจยังไม่ดีนักแต่เมื่อพ้นเยาวชนนี้ไป การควบคุมตนเองจะดีขึ้นจนเป็นระบบจริยธรรมที่สมบูรณ์เหมือนผู้ใหญ่

3. พัฒนาการทางสังคม วัยนี้จะเริ่มห่างจากครอบครัวไม่สนิทสนมกับพ่อแม่พี่น้อง เหมือนเดิมแต่จะสนใจเพื่อนมากกว่าจะใช้เวลากับเพื่อนนาน ๆ มีกิจกรรมนอกบ้านมากเริ่มมีความสนใจเพศตรงข้ามสนใจสังคมสิ่งแวดล้อมปรับตัวเองให้เข้ากับกฎเกณฑ์กติกาของกลุ่มของสังคม ได้ดีขึ้นมีความสามารถในทักษะสังคมการสื่อสารเจรจาการแก้ปัญหาการประนีประนอมการยืดหยุ่น โอนอ่อนผ่อนตามกันและการทำงานร่วมกับผู้อื่นพัฒนาการทางสังคมที่ดีจะเป็นพื้นฐานมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีและบุคลิกภาพที่ดีการเรียนรู้สังคมจะช่วยให้ตนเองหาแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเองเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนและมีสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อตนเองในอนาคตต่อไป

การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของเยาวชนในแต่ละแห่งโดยทั่วไปเยาวชนจะมีพัฒนาการทั้ง 3 ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่พัฒนาการด้านร่างกายจิตใจและสังคมถ้าเยาวชนมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสมจะช่วยให้เยาวชนสามารถปรับตัวได้ดีและป้องกันการเกิดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้จะทำให้เยาวชนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีสามารถทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติและสังคมต่อไป

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรี หรือที่คนทั่วไปเรียกกันสั้น ๆ ว่า “เมืองชล” เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชายทะเลภาคตะวันออกที่มีชื่อเสียง มาช้านาน อีกทั้งมี ชุมชนอยู่อาศัยย้อนไปได้ถึงยุคทวารวดี กลายเป็นแหล่งสังฆมอารยธรรมและความเจริญ รุ่งเรืองในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะ การท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตชุมชน และอุตสาหกรรมระดับ นานาชาติ สำหรับคนทั่วไปแล้ว ชลบุรีอาจเป็นที่รู้จัก ในฐานะเมืองตากอากาศชายทะเลที่ใกล้กรุงเทพฯ โดยเฉพาะ หาดบางแสน และพัทยา ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ต่างก็เดินทางเข้ามาสัมผัสความสวยงามของชายทะเลตะวันออกอันมีมนต์เสน่ห์แห่งนี้ปีละ หลายล้านคนการที่ชลบุรีตั้งอยู่ติด ทะเลและมีชายฝั่งทอดยาวถึง 160 กิโลเมตร ส่งผลให้มีอากาศเย็นสบายตลอดปี ฤดูร้อน ไม่ร้อนจัด ฤดูหนาว อากาศ ไม่ถึงกับแห้งแล้งมากนัก เพราะยังมีฝนตกอย่างชุ่มฉ่ำภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้โดย เฉพาะบริเวณพื้นที่ตอนในของจังหวัดซึ่งมี ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาและที่ราบลอนลูกคลื่นสลับกันไป มักจะมี ฝนตกชุกกว่า ชายฝั่งทะเลในครั้งอดีต แถบชาย ทะเลเมืองชลบุรีได้รับการยอมรับว่ามีอากาศดีมาก จนสามารถ ใช้ เป็นสถานพักฟื้นผู้ป่วย และที่ ตากอากาศของพระมหา กษัตริย์ รวมถึงเชื้อพระวงศ์ชั้นสูงในราชวงศ์จักรีหลาย พระองค์ ดังปรากฏหมู่พระราชฐานอันงดงาม ของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 อยู่บน เกาะสีชังและกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมแห่งหนึ่งของชลบุรี

ความได้เปรียบทางทำเลที่ตั้ง ณ ชายฝั่งทะเล ซึ่งมีคลื่นลมไม่แรงจัดตลอดปี ทำให้ชลบุรี กลายเป็นเมืองท่าสำคัญ มาแต่ครั้ง โบราณกาล มีชาวจีนล่อง เรือสำเภา ขนาดใหญ่เข้ามาค้าขายและ อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นจำนวนมาก ดัง ปรากฏว่ายังคงมี ลูกหลานชาวจีนอาศัยสืบ ต่อและ ประกอบสัมมาอาชีพอยู่ทั่วไปในชลบุรีแม้ทุกวันนี้ มีบันทึกของ ชาวเรือในอดีตกล่าวว่า เกาะสีชัง เป็นจุดที่เรือสำเภาจีนมัก ใช้จอดพักเรือก่อนเดินทางเข้าสู่ปากแม่น้ำเจ้าพระยาหรือก่อน ก่อนเดินทางออกสู่มหาสมุทรจนถึง ทุกวันนี้ก็ ยังมีเรือสินค้าและเรือเดินทะเลขนาดใหญ่เข้ามาจอดลอยลำ ในบริเวณ ดังกล่าวอยู่เสมอ ไม่เคย เปลี่ยน

ทำเลที่ตั้งอัน เหมาะสมสำหรับการค้าขายทางทะเลนี้เองส่งผลให้ปัจจุบันชลบุรีได้รับการ วางแผนให้เป็น เมืองหลัก ทางด้านอุตสาหกรรมและ การค้าขายของภาคตะวันออก มีท่าเรือแหลม ลับัง เป็นท่าเรือพาณิชย์สำคัญ ของประเทศไทย รองก็แต่ท่าเรือกรุงเทพฯเท่านั้น นอกจากนี้ยังมี โรงงานอุตสาหกรรมมากมาย อาทิ โรงกลั่น น้ำมัน โรงงานประกอบ รถยนต์ โรงงานน้ำตาลทราย โรงงาน มั่นสำปะหลังอัดเส้นและอัดเม็ด และ โรงงานผลิตซีเมนต์ ส่วน อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่เติบโต อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุที่ ชลบุรีมีแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรม หลากหลาย ทั้งด้านธรรมชาติและสรรพชีวิต วัดวาอาราม เก้าแก้ว วิถีชีวิตชุมชน นำ สัมผัส งานหัตถกรรมอันประณีต รวมถึงยังมีสถานบันเทิงทันสมัย ควบคู่ไปกับกิจกรรมผจญภัย หลาก รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการขี่ม้า ดำน้ำ เล่นเรือใบ ขึ้นเครื่องร่อน ฯลฯ ซึ่งต่างก็ช่วยส่งเสริม ให้ เมืองชลมีความน่าดึงดูดในทุกมิติ

อาณาเขตและการปกครอง

ชลบุรีแบ่งการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ คือ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอหนองใหญ่ อำเภอพนัสนิคม อำเภอบ้านบึง อำเภอพานทอง อำเภอบ่อทอง อำเภอสรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ และอำเภอเกาะสีชัง สำหรับเมืองพัทยา นั้น เดิมเป็นเมืองที่อยู่ในความ ปกครองของ จังหวัดชลบุรี แต่ปัจจุบันพัทยาเป็นเมืองที่บริหาร

ทิศเหนือ ติดต่อจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสมุทรปราการ

ทิศใต้ ติดต่อจังหวัดระยอง

ทิศตะวันออก ติดต่อจังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่ออ่าวไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภัทริกา วงศ์อนันต์นนท์ (2559) ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมติดการใช้อินเทอร์เน็ตจะมีลักษณะแยกตัว ไม่สนใจร่วมกิจกรรมในครอบครัว แต่จะใช้เวลาส่วนมากในการเล่นคอมพิวเตอร์โดยจะใช้เวลาในแต่ละครั้งเกินกว่า 3 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมนอนดึก อ่อนเพลียรีบตื่นแต่เช้าเพื่อมาเล่นอินเทอร์เน็ต เริ่มพูดโกหกเกี่ยวกับการใช้เวลาในการอยู่ในโลกออนไลน์ ไม่สนใจการออกกำลังกายเริ่มมีปัญหาการเรียนตกต่ำ มีอาการปวดศีรษะปวดตาบ่อย ๆ ไม่เชื่อฟังผู้ปกครอง ไม่ยอมรับประทานอาหาร ใช้เงินสิ้นเปลือง

ผลกระทบทางด้านจิตใจ เยาวชนที่กระทำความผิดมักเป็นผู้เล่นอินเทอร์เน็ตประเภทที่มีความรุนแรงอย่างหมกมุ่น และกระทำความผิดในลักษณะเดียวกับลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตเกมที่มีความรุนแรงทำให้เด็กและเยาวชนมีความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง โดยเฉพาะในวัยรุ่นและเยาวชนเนื่องจากในวัยรุ่นนั้นยังไม่สามารถแยกแยะสถานการณ์จริงและจินตนาการ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นได้คั่นัก ส่วนเยาวชนเกิดจากพัฒนาการทางจิตสังคม การเปลี่ยนแปลงของระบบต่อมไร้ท่อและการพัฒนาของสมอง ทำให้เยาวชนมีโอกาสเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว

ผลกระทบในระดับครอบครัวในครอบครัวที่มีเยาวชนเล่นอินเทอร์เน็ตจนขาดการควบคุมตนเองมักพบการเปลี่ยนแปลงในด้านความสัมพันธ์ภายในสมาชิกในครอบครัวเกิดความไม่เข้าใจและความขัดแย้งในครอบครัวเนื่องจากพ่อแม่ไม่พอใจกับพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็กทำให้เกิดปัญหาหรือทะเลาะกันเรื่องการจำกัดเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตของลูกนอกจากนี้ยังเกิดจากการพูดคุยหรือทำกิจกรรมระหว่างสมาชิกในครอบครัวลดลงรวมถึงปฏิเสธที่จะร่วมกิจกรรมกับครอบครัว

ดวงรัก จิรวัดนรังสี (2558) ศึกษามุมมองของผู้ชมต่อเทคนิคการนำเสนอความรุนแรงในสื่อ ศึกษาผ่านภาพยนตร์เรื่อง Funny Games U.S. (2007) ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ชมต่อความรุนแรงในสื่อภาพยนตร์ตัวอย่าง โดยปรากฏ 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยทางวัฒนธรรม ด้านศีลธรรมเป็นปัจจัยทางวัฒนธรรมหนึ่งที่สังคมมักใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับความชั่ว ความรุนแรงทางวัฒนธรรมนี้จึงเกื้อหนุนให้ผู้บริโภคสามารถกระทำ ความรุนแรงบางอย่างกับผู้ต้องหาในเรื่องได้ เพื่อความสมดุลของกฎศีลธรรม ด้านค่านิยม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมนุษย์มีความสัมพันธ์กับสัตว์อย่างแน่นแฟ้น แต่เมื่อก่านิยมเรื่องวัฒนธรรมสัตว์เลี้ยงเปลี่ยนไป อีกทั้งกฎหมายการคุ้มครองสิทธิสัตว์ได้เข้ามามีบทบาท ดังนั้นการกระทำความรุนแรงต่อสัตว์เลี้ยงจึงเป็นเรื่องที่ผิดต่อกฎเกณฑ์ทางสังคมและไม่ถูกยอมรับจากผู้รักสัตว์ เนื่องด้วย

มนุษย์มีความผูกพันกับสัตว์เลี้ยงและเป็นสิ่งมีชีวิตที่เทียบเท่ามนุษย์ ด้านประสบการณ์เมื่อแต่บุคคลมีประสบการณ์ต่างกัน การเปิดรับสื่อต่างกัน จึงส่งผลกระทบต่อเชิงความรู้ต่อผู้ชม ทำให้มีการตีความสารแตกต่างกัน โดยผู้ชมได้ตีความสารที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงไปตามประสบการณ์ของตน 2) ปัจจัยทางสังคม สถาบันครอบครัวมักมีการอบรมสั่งสอนเรื่องระบบอาวุโส การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ค่านิยมดังกล่าวจึงได้มอบสิทธิการลงโทษต่อผู้ที่ไม่แสดงความเคารพกับผู้ใหญ่ด้วยความรุนแรงบางประเภท โดยให้เหตุผลของการกระทำว่าเป็นไปเพื่อการสั่งสอน เด็กจึงมองว่าความรุนแรงเชิงโครงสร้างนี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้และเป็นความหวังดีจาก ผู้อาวุโส อีกทั้งสถาบันครอบครัวยังมีการสั่งสอนเรื่องการรับมือกับความรุนแรง โดยได้แสดงทัศนคติเรื่องเพศว่าเป็นตัวแปรสำคัญต่อการเลือกวิธีการรับมือ ด้านสถาบันสื่อสารมวลชนความเคยชินต่อภาพความรุนแรงของผู้ชมเป็นผลมาจากสื่อเป็นผู้ชี้้นำความรุนแรงนั้น การผลิตซ้ำภาพความรุนแรงจนผู้ชมเกิดความคุ้นชิน จึงส่งผลถึงการรับรู้ต่อภาพความรุนแรงว่าสิ่งที่เปิดรับอยู่นั้นเป็นเรื่องปกติ ด้านหน่วยงานภาครัฐ การให้ความสำคัญต่อเยาวชนเป็นอุดมคติที่ถูกคิดตั้งแก่ประชาชนอย่างฝังรากลึก โดยเด็กถูกวางในตำแหน่งผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจึงส่งผลต่อความรู้และทัศนคติของผู้ชมเมื่อเปิดรับภาพเด็กสัมผัสกับความรุนแรง เนื่องจากโดยทั่วไปเด็กถูกแยกออกจากความรุนแรงทุกประเภทอย่างสิ้นเชิง 3) ปัจจัยทางเทคนิคภาพยนตร์ ผู้ผลิต ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดแนวทางการผลิตเนื้อหาที่มีความรุนแรง ส่งผลให้ผู้ชมเกิดจินตนาการและตกอยู่ในสถานะที่ไม่สามารถประเมินต่อสถานการณ์ได้ รูปแบบการเล่าเรื่องก็เช่นกัน โครงสร้างการเล่าเรื่องที่ชี้้นำให้ผู้ชมรับรู้ถึงตำแหน่งของผู้บริสุทธิ์กับผู้ต้องหา เมื่อมีการเลือกข้างเกิดขึ้น ความรุนแรงจึงเกิดกับฝ่ายตรงข้ามโดยที่ ผู้ชมไม่รู้สึกรู้สึต่อความรุนแรงที่เกิดขึ้น ในทางตรงกันข้ามการเล่าเรื่องของผู้กำกับกลับ ไม่ได้นำเสนอตามรูปแบบภาพยนตร์ทั่วไป การนำเสนอความขัดแย้งระหว่างศีลธรรมกับความรุนแรงที่ผิดแผกไปทำให้ผู้ชมเกิดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่ต่อต้านภาพยนตร์เรื่องนี้ ปัจจัยสุดท้ายด้านเทคนิคการเซ็นเซอร์ภาพ เป็นเทคนิคการเคลื่อนย้ายมโนทัศน์ของผู้ชมไปพื้นที่อื่น แต่คงองค์ประกอบด้านเสียงไว้ซึ่งสะท้อนถึงการรับรู้ความรุนแรงนั้น ไม่ได้จำกัดแค่สื่อผ่านสายตา แต่ยังมีผัสสะทางการได้ยินที่ส่งผลให้เข้าถึงความรุนแรงนั้น ๆ ได้ อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางเทคนิคภาพยนตร์เป็นสิ่งที่เขี่ยหยันต่อความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมของผู้ชมที่เคยชินต่อภาพความรุนแรงในสื่อ ซึ่งสิ่งที่น่ากลัวที่สุดกลับไม่ใช่การเผยให้เห็น แต่เป็นการปิดกั้นที่นำไปสู่ความรุนแรงทางความคิดนั่นเอง

ภูษศร์ สมุทรจักร (2558) ศึกษา “เหยียง” และ “วิน” ออนไลน์ความขัดแย้งและการวิวาทในสื่อสังคมของวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า ความขัดแย้งในกลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และคนรัก การแข่งขันในการเรียนและสถานภาพทางสังคม ผลการศึกษายังพบความแตกต่างระหว่างชายและหญิงกล่าวคือ เพศชายจะมีการแสดงความขัดแย้งและ

การวิวาทในสื่อสังคมน้อยกว่าเฟซบุ๊ก นอกจากนี้ ความขัดแย้งและการวิวาทอาจเริ่มจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกสื่อสังคม และเข้าไปขยายผลในสื่อสังคม และจบลงด้วยการใช้ความรุนแรงทางกาย และความสัมพันธ์ภายนอกสื่อสังคม

พระสรวิชัย อภิปัญญา (2558) ศึกษาการสร้างและพัฒนารูปแบบการลดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตามแนวทางพระพุทธศาสนา ผลการศึกษา สำหรับความตระหนักรู้ต่อพฤติกรรมความรุนแรง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ ด้านการเป็นลูกศิษย์ที่ดีของครู อาจารย์ ด้านการเป็นเพื่อนที่ดีของเพื่อน ด้านการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ ด้านการเป็นสาวกที่ดีพุทธศาสนิกชนที่ดีของพระพุทธศาสนา หลังจากอบรม ตามโปรแกรมไตรสิกขาตามแนวพุทธพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักรู้ต่อพฤติกรรมความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกด้านส่วนการศึกษา เปรียบเทียบทัศนคติการลดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนก่อนและหลังการสร้างและการพัฒนารูปแบบการลดพฤติกรรมความรุนแรงตามแนวพระพุทธศาสนา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมกรเป็นลูกศิษย์ที่ดี ด้านพฤติกรรมกรเป็นเพื่อนที่ดี ด้านพฤติกรรมกรเป็นพลเมืองที่ดี ด้านทักษะการควบคุมพฤติกรรมความรุนแรง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมกรเป็นลูกที่ดี ด้านพฤติกรรมกรเป็นพุทธศาสนิกที่ดี

มรกต ศรีโชค (2558) ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาคาการใช้ความรุนแรงของเยาวชนในเขตตำบลภูจาน อำเภอคำเขื่อนแก้ว ผลการศึกษาสภาพปัญหาการใช้ความรุนแรงของเยาวชนในเขตตำบลภูจาน อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1. ระดับบุคคล ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากครอบครัว และเยาวชนบางคนได้รับพฤติกรรมมาจากกรเลี้ยงดูของพ่อแม่ การถูกพ่อแม่ตามใจมาตั้งแต่เด็ก การใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อนเป็นหลัก ทำอะไรตามกลุ่มเพื่อน ชอบเอาชณะกลุ่มอื่น 2. ระดับครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่มีพฤติกรรมกรใช้ความรุนแรง เพราะมีสาเหตุมาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่มีการตักเตือนถึงผลกระทบจากการใช้ความรุนแรง เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างเข้มงวดและถูกคาดหวังมากเกินไปจะทำให้เยาวชนเกิดความกดดัน และกลุ่มเยาวชนที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีการใช้ความรุนแรงเป็นประจำทำให้เยาวชนกระทำเลียนแบบ 3. ระดับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า เป็นปัญหาที่เกิดจากเยาวชนรุ่นก่อนหน้า เป็นการกระทำต่อเนื่องจากเยาวชนรุ่นพี่ที่สร้างปัญหาไว้ และผู้ปกครองหรือผู้นำชุมชนสนับสนุนการกระทำผิดของเยาวชน โดยการปกป้องการกระทำผิดจากการใช้ความรุนแรงของเยาวชนในหมู่บ้านตนเองจากหมู่บ้านอื่นจังหวัดยโสธร

สมบัติ ตาปัญญา (2556) ศึกษาอิทธิพลของการเล่นเกมออนไลน์ และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีต่อการอบรมบ่มเพาะความรุนแรงของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า ความรุนแรงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองกระทำต่อเยาวชนมีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ความรุนแรงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองกระทำต่อกัน และจำนวนชั่วโมงที่เล่นเกมออนไลน์ โดยปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการเบนเข้าสู่ความหมาย“ความรุนแรง” ตามที่เกมออนไลน์สร้างไว้ได้ร้อยละ 18.6 ในส่วนที่สามผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการพยากรณ์พฤติกรรมรุนแรงในเยาวชนผู้เล่นเกมออนไลน์ พบว่า ความรุนแรงที่เยาวชนกระทำต่อตนเอง มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความรุนแรงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองกระทำต่อเยาวชน การเบนเข้าสู่ความหมาย “ความรุนแรง” ที่เกมออนไลน์สร้างไว้และความรุนแรงที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองกระทำต่อกัน โดยปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมรุนแรงในเยาวชนผู้เล่นเกมออนไลน์ ได้ร้อยละ 69.2 ดังนั้น การแก้ไขปัญหาการอบรมบ่มเพาะความรุนแรงของเกมออนไลน์ ควรให้ความสำคัญกับความรุนแรงในครอบครัวและการควบคุมเวลาในการเล่นเกมนออนไลน์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรุนแรงของผู้เล่นเกมออนไลน์

จิตากร ธนิกกุล (2557) ศึกษาปมความขัดแย้ง ความรุนแรง และการรับรู้ของผู้ชมละครโทรทัศน์ไทย ผลการศึกษา พบว่า พบความรุนแรงในกลุ่มผู้ชายจากละครโทรทัศน์ประเภทแอ็คชั่นสืบสวน สำหรับละครโทรทัศน์ประเภทดราม่าพบความรุนแรงในกลุ่มผู้หญิง ตัวละครแสดง ความรุนแรงทางด้านการใช้สายตามากที่สุด ลักษณะความรุนแรงในเนื้อหา พบความรุนแรง 3 ประเภท คือ การแสดงออกทางด้านพฤติกรรม การข่มขู่ และผลลัพธ์จากการทำร้าย ผลหลังกระทำ ความรุนแรงพบประเภทเสียชีวิตมากที่สุดในละครโทรทัศน์ประเภทสืบสวน แอ็คชั่น และพบประเภท ความเจ็บปวดใจในละครโทรทัศน์ประเภทดราม่า คอมเมดี้เมื่อศึกษาการรับรู้ของผู้รับชมที่มีต่อ ละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง พบว่า ผู้รับชมละครโทรทัศน์เลือกรับชมละครที่สนใจและ สร้างประโยชน์ทางความรู้สึกเท่านั้น ละครโทรทัศน์ที่ผู้รับชมพบความรุนแรงคือ ประเภทดราม่า และประเภทสืบสวน สำหรับละครโทรทัศน์ที่ไม่พบความรุนแรง คือ ประเภทคอมเมดี้ ละคร สืบสวนนำเสนอความรุนแรงด้านการใช้อาวุธมากที่สุด ละครประเภทดราม่านำเสนอความรุนแรง ด้านการใช้เสียง บทสนทนา และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากที่สุด การผลิตละครโทรทัศน์ที่มี เนื้อหาความรุนแรงมีผลกระทบต่อผู้รับชมทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่งผลกระทบต่อจิตใจและการ ลอกเลียนแบบพฤติกรรมตามลักษณะของการเป็นคนดีและคนเลวในการกระทำ ความรุนแรง การ รับชมละครที่มีเนื้อหาความรุนแรงซ้ำบ่อย และระยะเวลาชานอนมีผลต่อทัศนคติ ค่านิยมชมชอบใน เรื่องความรุนแรง ทำให้เกิดความซาซึน นำไปสู่การมองความรุนแรงในสังคมเป็นเรื่องปกติ

ฐาศุภร์ จันประเสริฐ (2557) ศึกษาความรุนแรงในโรงเรียน: เสี่ยงสะท้อนจากเด็ก เยาวชน และผู้เกี่ยวข้อง ผลการศึกษามี 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. เด็กและเยาวชนที่ตกอยู่ในฐานะผู้ถูกระทำเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งเกิดจากสาเหตุที่สำคัญ คือจากตัวเด็กนักเรียนเอง และจากบริบทของโรงเรียน 2. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในฐานะของผู้กระทำความรุนแรง ได้แก่ สาเหตุจากตัวนักเรียนเอง จากครอบครัว จากเพื่อน จากการรับสื่อที่ไม่เหมาะสม และจากชุมชนแวดล้อม 3. เด็กและเยาวชนที่อยู่ในฐานะทั้งผู้ถูกระทำและผู้กระทำ ซึ่งมีสาเหตุตามสองลักษณะข้างต้นร่วมกับอีกหนึ่งสาเหตุที่สำคัญ คือการขาดวุฒิภาวะทางปัญญาและอารมณ์ ในส่วนของรูปแบบของความรุนแรงนั้น พบว่ามีหลายรูปแบบด้วยกันคือ 1. ใช้เกณฑ์ของบุคคลที่ถูกกระทำและเป็นผู้กระทำเป็นเกณฑ์ ได้แก่ ความรุนแรงระหว่างครูกับนักเรียน ความรุนแรงระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และความรุนแรงระหว่างนักเรียนที่มีการดึงคนนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง 2. ใช้เกณฑ์ผลที่เกิดขึ้นจากความรุนแรง ได้แก่ ความรุนแรงต่อร่างกาย ความรุนแรงต่อจิตใจ และความรุนแรงต่อเพศ 3. ใช้เกณฑ์วิธีการก่อความรุนแรง ได้แก่ การใช้กำลังทางกาย การใช้วาจา และการใช้ทั้งกำลังทางกายและวาจา ซึ่งทุกรูปแบบที่กล่าวมาล้วนแล้วแต่สร้างความเจ็บปวดและความสูญเสียให้เกิดขึ้น ดังนั้นการจัดการปัญหาความรุนแรงดังกล่าวจึงต้องอาศัยความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างลึกซึ้งเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างถูกต้องบนฐานความร่วมมือของทุกฝ่าย

ณัฐภรณ์ โสภณชาติ (2557) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่กระทำผิด โดยวิเคราะห์ผ่านปัจจัยค่านิยมการใช้ความรุนแรงในสถาบันซึ่งส่งผลทำให้ปัจจัยทั้ง 2 ด้านนี้มีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวและชุมชนเมื่อนำมาวิเคราะห์นั้นพบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงแต่เมื่อนำมาวิเคราะห์ผ่านปัจจัยค่านิยมการใช้ความรุนแรงในสถาบัน นั้นพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและชุมชนไม่มีความสัมพันธ์ทางตรงแต่มีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยปัจจัยทั้ง 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทได้ร้อยละ 57.3 จากการศึกษาระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และจากการศึกษาเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของสถาบันอาชีวศึกษาภาครัฐและเอกชน พบว่า ค่า p มีค่า 0.58 (มากกว่า 0.05) ระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดรัฐบาล และเอกชน จึงไม่มีความแตกต่าง

สุภาวดี ชนะมี (2557) ศึกษาการใช้ความรุนแรงในวัยรุ่น ผลการศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในวัยรุ่น เป็นพฤติกรรมที่พบได้บ่อย ทำให้เกิดความสูญเสียได้มาก พฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกมาอาจเป็นความรุนแรงกับตนเอง เช่น ทำร้ายตัวเองหรือฆ่าตัวตาย หรือความรุนแรงต่อผู้อื่น เช่น การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเราหรือฆาตกรรม สถิติความรุนแรงในวัยรุ่นมีมากขึ้น เนื่องจากสภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องทำให้วัยรุ่นปรับตัวกับความผิดหวังไม่ได้ ขาดการยับยั้งชั่งใจตนเอง ใช้ความรุนแรง เข้าแก้ปัญหา การเลี้ยงดูที่ถูกต้อง จึงมีส่วนอย่างมากในการป้องกันปัญหาความรุนแรงในวัยรุ่น หลังจากที่เราได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่อง การใช้ความรุนแรงในวัยรุ่น ซึ่งการแก้ปัญหาการใช้ความรุนแรง จึงควรใช้วิธีการที่หลากหลายและดำเนินการอย่างเป็นระบบ รวมถึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม หรือที่ข้าพเจ้าเรียกว่า การแก้ไขและป้องกันการใช้ความรุนแรงของกลุ่มผู้เรียนแบบครบวงจร โดยข้าพเจ้าขอเสนอแนวทาง ดังนี้ ครอบครัว พ่อแม่หรือคนในครอบครัวนับว่ามีบทบาทสำคัญในการลดแรงกระตุ้นพฤติกรรมก้าวร้าวและความรุนแรงในเด็ก โดยการขัดเกลาพฤติกรรมลูกตั้งแต่ปฐมวัย เช่น การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ให้เวลากับเด็กอย่างเพียงพอ ไม่ปล่อยให้ปละละเลยลูกในการรับสื่อหรือการคบเพื่อน และเอาใจใส่ในเรื่องต่าง ๆ เมื่อพบว่าเด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว พ่อแม่ไม่ควรเพิกเฉย แต่ควรเรียกมาพูดคุย สื่อสารกับลูกด้วยความรัก และพูดคุยด้วยเหตุผลเป็นหลักว่า สิ่งใดทำได้ ทำไม่ได้ เพราะเหตุใด สถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาคควรกำหนดเป็นเป้าหมายให้ทุกโรงเรียนจัดทำโครงการเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขและป้องกันอย่างชัดเจนและเป็นขั้นตอน จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะสั้น และพัฒนาครูให้เป็นแบบอย่างและสามารถแก้ไขความรุนแรงที่เกิดขึ้น จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าศึกษาของตัวเอง โดยสอดแทรกค่านิยมรู้แพ้รู้ชนะ และการใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ หลักสูตรการสอน หลักสูตรควรได้รับการปรับให้มีความยืดหยุ่น ไม่มุ่งเน้นพัฒนาแต่ด้านวิชาการที่มุ่งให้เด็กเรียนเพื่อสอบแข่งขันเท่านั้น แต่ควรสอนให้เด็กเป็นคนดี สามารถใช้หลักเหตุผลในเชิงคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างร่วมสมัย เพื่อลดปัญหาเด็กเก่งแต่ขาดคุณธรรมชุมชน การยับยั้งปัญหาต่าง ๆ ในเด็กวัยรุ่นนั้น ไม่สามารถกระทำได้โดยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพียงลำพัง ด้วยเหตุนี้ชุมชน เครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครอง ควรมีส่วนแก้ไขป้องกันการใช้ความรุนแรง เช่น ครูควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองเพื่อช่วยสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นหูเป็นตาเพื่อป้องกันปัญหาความรุนแรงในส่วนของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบทบาทที่สำคัญคือ การผลักดัน สนับสนุนให้โครงการแก้ไขป้องกันการใช้ความรุนแรงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนกระตุ้นให้สื่อ คารา-นักร้องนำเสนอเนื้อหาและผลงานที่สร้างสรรค์ และทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น การจัดเรตติ้งสื่อ สนับสนุนและให้รางวัลสื่อที่นำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจและส่งเสริมคุณธรรม อย่างไรก็ตาม การ

ดำเนินการข้างต้นไม่ควรทำเพียงเพื่อการเร่งหาทางออกแบบชั่วคราวช่วยยามในเวลาที่เหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้น แต่จากนั้นกลับเจ็บป่วยไปเหมือนไฟไหม้ฟางอย่างที่ผ่านมานในอดีต ซึ่งจะไม่สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวและรุนแรงในเด็กได้ในระยะยาวอย่างแท้จริง

สุรัสวดี พนมแก่น (2556) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมรุนแรงของเด็กวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 38.8 เป็นนักเรียนชายร้อยละ 45.3 นักเรียนหญิงร้อยละ 57.4 อายุที่เริ่มดื่มต่ำสุด 5 ปี ระดับการดื่มแบบความเสี่ยงต่ำร้อยละ 14.02 แบบเสี่ยงร้อยละ 7.79 แบบอันตรายร้อยละ 3.82 และแบบติดร้อยละ 3.26 กลุ่มตัวอย่างเคยมีพฤติกรรมรุนแรงร้อยละ 48.6 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $P < 0.05$ โดยกลุ่มดื่มมีโอกาสเกิดพฤติกรรมรุนแรงเป็น 2.71 เท่าของกลุ่มที่ไม่ดื่ม และพบว่าทุกระดับของการดื่มมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงทุกด้าน โดยการดื่มแบบเสี่ยงต่ำมีโอกาสเกิดพฤติกรรมรุนแรงเป็น 1.55 เท่าของกลุ่มที่ไม่ดื่ม (95%CI=1.01-2.39) การดื่มแบบเสี่ยงมีโอกาสดังกล่าวเกิดพฤติกรรมรุนแรงเป็น 3.13 เท่าของกลุ่มที่ไม่ดื่ม (95%CI=1.72-5.70) การดื่มแบบอันตรายมีโอกาสเกิดพฤติกรรมรุนแรงเป็น 8.06 เท่าของกลุ่มที่ไม่ดื่ม (95%CI=2.75-23.65) และการดื่มแบบติดมีโอกาสเกิดพฤติกรรมรุนแรงเป็น 14.72 เท่าของกลุ่มที่ไม่ดื่ม (95%CI=2.75-23.65)

ศิริภิญโญ อินทรประเสริฐ (2555) ศึกษาอิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า อิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน พบว่าสื่อที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์อันดับแรกคือโทรทัศน์ รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต และภาพยนตร์ เวลาที่เข้าชมสื่อแต่ละประเภทในหนึ่งวัน พบว่าสื่อที่มีการเข้าชมมาก ได้แก่ ภาพยนตร์โทรทัศน์ เกมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ความรุนแรงที่อยู่ในสื่อด้านภาพ และเสียง อันดับแรกคือภาพยนตร์ รองลงมาคือโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ความรุนแรงที่อยู่ในสื่อด้านเนื้อหา อันดับแรกคือโทรทัศน์ รองลงมาคือภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อิทธิพลของสื่อ ปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชนปัจจัยแวดล้อมด้านสื่อของเยาวชน และสถานการณ์ในชุมชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ศรัณยู อิชิตะ (2555) ศึกษาการศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนเยาวชน ผลการศึกษา พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเยาวชนมีพฤติกรรมความรุนแรง ทั้ง 5 คน สามารถสรุปได้ดังนี้ 1. สาเหตุด้านตนเอง พบว่านักเรียนเยาวชนมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา และการมีพฤติกรรมความ

รุนแรงทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนประกอบกับนักเรียนเป็นเยาวชนมีลักษณะเป็นคนโมโห ง่ายอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

2. สาเหตุด้านครอบครัวพบว่าเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่ อาศัยมีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. สาเหตุทางสังคมด้านเพื่อนนักเรียนให้ความสำคัญกับเพื่อนมากถูกเพื่อนชักชวนให้มี เรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทด้านเพื่อนนักเรียนชอบติดตามว่าเพื่อนนักเรียนนักศึกษาพวกกรูมทาร์ร้ายกันจน ส่งผลให้เกิดความเคียดชังต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของเยาวชนด้านเกม ออนไลน์พบว่านักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาความรุนแรงเป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมความ รุนแรงไว้กับตัวเองและมาแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อเพื่อนหรือคนที่อ่อนแอกว่า

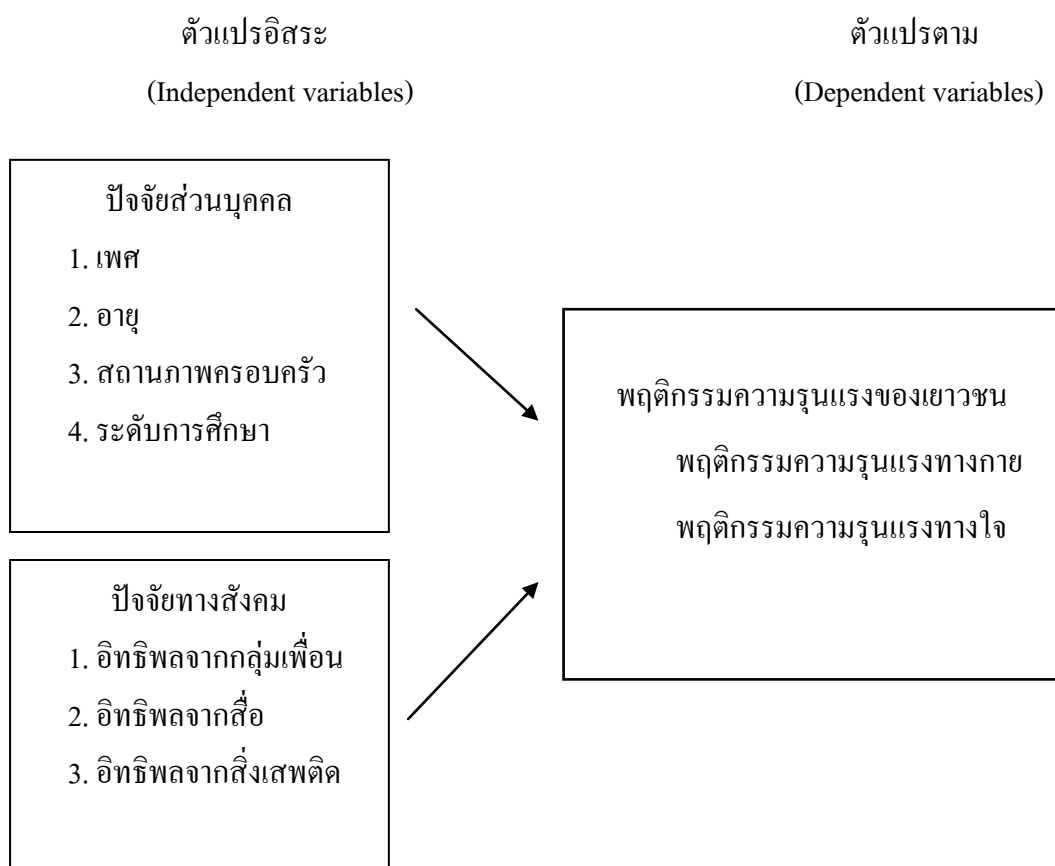
อุษาวดี โคตรคำภา (2555) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาผลการวิจัย พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ ความรุนแรงของนักเรียนหญิง ได้แก่ การเป็นลูกสาวคนเดียวและลูกสาวคนเล็ก ผู้ปกครองรักและ ตามใจ กล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตัวเอง มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงเพราะไม่พอใจผู้อื่นด้วย เหตุผลต่าง ๆ เช่น การแต่งตัว พุดกวน ชู้เกี่ยวกับแฟน มองหน้าแบบหาเรื่อง ทำตัวน่าหมั่นไส้ ลักษณะด้านครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครองทะเลาะตบตีกันเป็นประจำจนเห็นเป็นเรื่องปกติ มี พฤติกรรมใช้ความรุนแรงเพราะถูกแรงกดดันจากบิดาที่มักนำไปเปรียบเทียบกับพี่และลักษณะ ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ชุมชนและโรงเรียนมีความเห็นว่าพฤติกรรมใช้ความรุนแรงของ นักเรียนเป็นพฤติกรรมปกติที่มีอยู่ในทุกชุมชนไม่มีการจัดการแก้ปัญหาที่เด็ดขาด พฤติกรรมที่ทำ ก่อนตีกันคือการแต่งกายอย่างรัดกุม ตั้งกฎกติกา เช่น ตีกันตัวต่อตัว ห้ามรุมตี ห้ามถ่ายภาพ ห้ามใช้อาวุธส่วนพฤติกรรมขณะตีกันมีการตบ ชวน จิกผม กัด ค้ำทอด้วยถ้อยคำที่หยาบคายและมีการ ปฏิบัติตามกฎกติกาอย่างเคร่งครัดและพฤติกรรมหลังจากการตีกันจะมีการรวมกลุ่มเพื่อสนทนาใน เรื่องราวที่เกิดขึ้น ไม่มีการแจ้งตำรวจ ไม่บอกผู้ปกครองไม่ไปโรงพยาบาลและคิดว่าเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นไม่รุนแรง ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ครอบครัวชุมชนควรตระหนักในการดูแลบุตรหลาน ไม่ปล่อยปละละเลยให้คำแนะนำเมื่อพบว่าบุคคลในครอบครัวชุมชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คน ในครอบครัวควรมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อไม่ให้เยาวชนลอกเลียนแบบส่วนตัวนักเรียนเองก็ ควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดความรุนแรง

พริสซิลลา และอลิซ (Priscilla & Alice, 2011) ได้ศึกษาเรื่องความรุนแรงในเยาวชน ผล การศึกษาพบว่าสื่อภาพยนตร์และเกมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยเฉพาะในครอบครัวยากจนที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่เลี้ยงดูลูก เนื่องจากมีแต่ทำงานหาเงิน

เลี้ยงครอบครัว ทำให้เยาวชนรับชมความรุนแรงที่อยู่ในภาพยนตร์โดยไม่มีผู้คอยให้คำอธิบายถึงความถูกต้องด้านจริยธรรม ทำให้เนื้อหาและพฤติกรรมความรุนแรงเหล่านั้นส่งผลให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าพฤติกรรมที่แสดงผ่านสื่อเหล่านั้นเป็นตัวอย่างที่ดี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน ในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กำหนดประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง
2. ลักษณะของแบบสอบถาม
3. ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

กำหนดประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ เยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 7,634 คน ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2559 นำมาทำการคำนวณโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane, 1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร คือ 7,634 คน

e = 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

สามารถคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรดังกล่าวได้ดังนี้

$$n = \frac{7,634}{1+ 7,634 (0.05)^2}$$

$$n = 380.08$$

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ n = 380 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 380 คน แบบชั้นภูมิ และทำการแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรแยกตามหมู่บ้าน และสัดส่วนจำนวนตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทน
ประชากร

หมู่บ้าน	ประชากร	จำนวนตัวอย่างที่ใช้
1. ชุมชนมณีแก้ว	235	12
2. ชุมชนคอนบน	254	13
3. ชุมชนบางแสนทาวเวอร์	412	21
4. ชุมชนศาลล้อม1	365	18
5. ชุมชนศาลล้อม2	123	6
6. ชุมชนบ้านเหมือง	475	24
7. ชุมชนพัฒนา2	584	29
8. ชุมชนคอนนารา	100	5
9. ชุมชนวัดกลางคอน	125	6
10. ชุมชนแสนสุข	484	24
11. ชุมชนตลาดหนองมน	257	13
12. ชุมชนมาบมะยม	498	25
13. ชุมชนท้ายตลาด	124	6
14. ชุมชนร่วมใจพัฒนา	100	5
15. ชุมชนบางแสนบน	214	11
16. ชุมชนหาดวอนนภา	124	6
17. ชุมชนบางเป้ง	103	5
18. ชุมชนหน้ามอ	148	7
19. ชุมชนโชคดี	789	39
20. ชุมชนสมใจนึก	145	7
21. ชุมชนหน้าเทศบาล	478	24

ตารางที่ 3-1(ต่อ)

หมู่บ้าน	ประชากร	จำนวนตัวอย่างที่ใช้
22. ชุมชนวัดแสนสุข	136	7
23. ชุมชนमुखแสนเจริญ 1	524	26
24. ชุมชนमुखแสนเจริญ 2	243	12
25. ชุมชนเขาสามมุก	236	12
26. ชุมชนบ้านแหลมแท่น	358	18
รวม	7,634	380

ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามชนิดปลายปิด โดยแบ่งโครงคำถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert)

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

1.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

(IOC: Index of Item – Objective Congruence) ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ในการตรวจสอบโดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรงนำไปใช้ได้ แต่ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้

1. พ.ต.อ. หญิง ดร. ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรางกูร

2. ร.ต.อ. ดร. วิเชียร ตันศิริคงคล

3. รศ.ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง

โดยมีค่า IOC เฉลี่ยรวมเท่ากับ 1 ถือว่าเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ชุมชนมุขแสนสุข จำนวน 10 ราย ชุมชนมุขแสนเจริญ 1 จำนวน 10 ราย และชุมชนมุขแสนเจริญ 2 จำนวน 10 ราย เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาทดสอบวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ ครอนบาคโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นมีดังนี้

ตารางที่ 3-2 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	0.878
2. อิทธิพลจากสื่อ	0.876
3. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม	0.880
4. พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย	0.932
5. พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ	0.960
ภาพรวม	0.934

จากตารางที่ 3-2 พบว่า การหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามในภาพรวม ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.934 โดยแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 (Nunnally, 1978) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือ

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่อใช้อธิบายลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ด้วยสถิติค่าร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency)
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential analysis) ใช้เพื่อวิเคราะห์สมมติฐานโดยใช้สถิติอนุมานใช้ในการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square test)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งการศึกษานี้เก็บข้อมูลจากเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี จำนวน 380 คน โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ และอักษรย่อที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- N แทน จำนวนประชากร
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
- χ^2 แทน ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square)
- P แทน ค่าความน่าจะเป็น (Probability) เมื่อทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์ (Pearson chi-square)
- * แทน แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล
- ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
- ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	106	27.9
หญิง	274	72.1
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1 และผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14 ปี	60	15.8
15 ปี	35	9.2
16 ปี	63	16.6
17 ปี	65	17.1
18 ปี	157	41.3
รวม	380	100.0

จากตาราง ที่ 4-2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี มีจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 17 ปี มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 16 ปี มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 14 ปี มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15 ปี มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 1	24	6.3
มัธยมศึกษาปีที่ 2	43	11.3
มัธยมศึกษาปีที่ 3	65	17.1
มัธยมศึกษาปีที่ 4	65	17.1
มัธยมศึกษาปีที่ 5	71	18.7
มัธยมศึกษาปีที่ 6	112	29.5
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 กลุ่มที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 4 มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 กลุ่มที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่	243	63.9
ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่	91	23.9
อาศัยอยู่กับญาติ	13	3.5
อาศัยอยู่เพียงลำพัง	33	8.7
รวม	380	100.0

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุด เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ มีจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่เพียงลำพัง มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่กับญาติ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 เป็นอันดับสุดท้าย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม

ในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม มีการใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยน้อยที่สุด

นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)					$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ คิดเห็น	อัน ดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด				
- ถ้าเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาท ผู้ตอบแบบสอบถามพร้อมเข้าช่วย ตลอดเวลา	11 2.0%	12 3.2%	117 30.8%	160 42.1%	80 21.1%	3.75	0.92	มาก	2
- ผู้ตอบแบบสอบถามยอมทำทุก อย่างเพื่อให้ได้รับการยอมรับจาก กลุ่มเพื่อน	24 6.3%	80 21.0%	150 39.5%	70 18.4%	56 14.7%	3.14	1.10	มาก	4
- เวลาผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหา เพื่อนจะเป็นกลุ่มคนที่เข้าใจผู้ตอบ แบบสอบถามมากที่สุด	24 6.3%	-	116 30.5%	216 56.8%	24 6.3%	3.57	0.86	มาก	3
- ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพื่อนสนิท ที่สามารถปรึกษาได้ในทุกเรื่อง	11 2.9%	12 3.2%	70 18.4%	173 45.5%	114 30.0%	3.97	0.93	มาก	1
- เพื่อนของผู้ตอบแบบสอบถามมัก ชวนให้ทดลองทำสิ่งใหม่ และทำ ทาย อย่างกรณีเรียน	129 33.9%	91 23.9%	80 21.1%	79 0.8%	1 0.3%	2.29	1.1	น้อย	5
ค่าเฉลี่ยรวม						3.34	0.61	มาก	

จากตารางที่ 4-5 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.34, SD = 0.61$) เมื่อพิจารณา ระดับความคิดเห็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาได้ในทุกเรื่อง มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.97, SD = 0.93$) รองลงมาคือ ถ้าเพื่อน ผู้ตอบแบบสอบถามมีเรื่องทะเลาะวิวาท ผู้ตอบแบบสอบถามพร้อมเข้าช่วยตลอดเวลา ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.75, SD = 0.92$) อันดับที่สาม คือ เวลาผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหา เพื่อนจะเป็นกลุ่มคนที่เข้าใจผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.57, SD = 0.86$) อันดับที่ดี คือ ผู้ตอบแบบสอบถามยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.14, SD = 1.10$) และอันดับที่ห้า คือ เพื่อนของผู้ตอบแบบสอบถามมักชวนให้ทดลองทำสิ่งใหม่ และท้าทาย อย่างการหนีเรียน ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.29, SD = 1.15$)

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลจากสื่อ

N = 380

อิทธิพลจากสื่อ	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD	ระดับ ความเห็น	อัน ดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด				
- ผู้ตอบแบบสอบถามชอบเล่นเกมส์ ออนไลน์ที่มีเนื้อหาการต่อสู้ มีการใช้ ความรุนแรง	103 27.1%	80 21.1%	116 30.5%	35 9.2%	46 12.1%	2.58	1.30	น้อย	3
- ผู้ตอบแบบสอบถามชื่นชอบ ต่อสู้ การทำลาย การใช้อาวุธในเกมส์	103 27.1%	91 23.9%	83 21.8%	69 18.2%	34 8.9%	2.58	1.30	น้อย	2
- ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าเมื่อเล่น เกมส์ออนไลน์กับกลุ่มเพื่อน การใช้คำ หยาบถือเป็นเรื่องปกติ	81 21.3%	23 6.1%	128 33.7%	114 30.0%	34 8.9%	2.99	1.25	ปานกลาง	1
- ผู้ตอบแบบสอบถามคิดจะ เลียนแบบตามตัวละครในฉากการทำ ร้ายร่างกาย หรือการต่อสู้ เพื่อให้เห็น ว่าเป็นผู้เข้มแข็ง	162 42.6%	78 20.5%	81 21.3%	47 12.4%	12 3.2%	2.13	1.18	น้อย	4
- เมื่อโมโห โกรธหรืออารมณ์ไม่ดี จะ ทำลายข้าวของเหมือนตัวละครใน โทรทัศน์	150 39.5%	158 41.6%	13 3.4%	47 12.4%	12 3.2%	1.98	1.10	น้อย	5
ค่าเฉลี่ยรวม						2.45	1.01	น้อย	

จากตารางที่ 4-6 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลจากสื่อ โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45, SD = 1.10$) เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าเมื่อเล่นเกมสื่อบนไลน์กับกลุ่มเพื่อน การใช้คำหยาบถือเป็นเรื่องปกติ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.99, SD = 1.25$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามชื่นชอบการต่อสู้ การทำลาย การใช้อาวุธในเกมส์ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.58, SD = 1.30$) อันดับที่สาม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบเล่นเกมสื่อบนไลน์ที่มีเนื้อหาการต่อสู้ มีการใช้ความรุนแรง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.58, SD = 1.30$) อันดับที่ดี คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดจะเลียนแบบตามตัวละครในฉากการทำร้ายร่างกาย หรือการต่อสู้ เพื่อให้เห็นว่าเป็นผู้เข้มแข็ง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.13, SD = 1.18$) และอันดับที่ห้า คือ เมื่อโมโหโกรธหรืออารมณ์ไม่ดี จะทำลายข้าวของเหมือนตัวละครในโทรทัศน์ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.98, SD = 1.10$)

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลจากสิ่งเสพติด

อิทธิพลจากสิ่งเสพติด	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD	ระดับ	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			ความคิดเห็น	อันดับ
- ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้ขาดสติได้	11	11	36	81	241	4.39	0.97	มากที่สุด	1
	2.9%	2.9%	9.5%	21.3%	63.4%				
- ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้เกิดความฉีกกะนอง	23	22	36	92	207	4.15	1.18	มาก	2
	6.1%	5.8%	9.5%	24.2%	54.5%				
- ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้มีความกล้าใน	45	22	94	93	126	3.61	1.31	มาก	3
	11.8%	5.8%	24.7%	24.5%	33.2%				
- ผู้ตอบแบบสอบถามคบเพื่อนโดยไม่สนใจว่าเขาติดยา	104	46	116	100	14	2.65	1.23	ปานกลาง	5
	27.4%	12.1%	30.5%	26.3%	3.7%				
- ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดช่วยทำให้มีแรงกระตุ้นในการทะเลาะวิวาท	46	46	48	113	127	3.60	1.37	มาก	4
	12.1%	12.1%	12.6%	29.7%	33.4%				
ค่าเฉลี่ยรวม						3.69	0.87	มาก	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวอิทธิพลจากสิ่งเสพติด โดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.69, SD = 0.87$) เมื่อพิจารณา ระดับความคิดเห็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้ขาดสติได้ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}= 4.39, SD = 1.18$) รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้เกิดความกึกคะนอง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}= 4.15, SD = 1.18$) อันดับที่สาม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้มีความกล้าในการทำทุกอย่าง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}= 3.61, SD = 1.31$) อันดับที่ดีสี่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดช่วยทำให้มีแรงกระตุ้นในการทะเลาะวิวาท ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}= 3.60, SD = 1.37$) และอันดับที่ห้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคบเพื่อน โดยไม่สนใจว่าเขาคิดยาเสพติด ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X}= 2.65, SD = 1.23$)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน มีการใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ผลดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	อยู่ในเกณฑ์ มาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	อยู่ในเกณฑ์ น้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

นำผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรุนแรงทางกาย

พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD	ระดับ	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			ความถี่	อันดับ
- เมื่อไม่พอใจใครมักแสดงอาการชกตีหน้าใส่ผู้อื่นทันที	23 6.1%	58 15.3%	183 48.2%	93 24.5%	23 6.1%	3.09	0.93	มาก	1
- หากถูกขัดใจ จะทำลายข้าวของที่มีอยู่ในบริเวณนั้น	173 45.5%	145 38.2%	37 9.7%	24 6.3%	1 0.3%	1.78	0.88	น้อยที่สุด	10
- ถ้าเพื่อนโยนของมาโดน จะขว้างของนั้นกลับไปให้โดนเขาบ้าง	104 27.4%	124 32.6%	81 21.3%	59 15.5%	12 3.2%	2.34	1.13	น้อย	3
- ผู้ตอบแบบสอบถามจะตะเพียนเมื่อไม่ยอมทำตามในสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการ	162 42.6%	134 35.3%	48 12.6%	24 6.3%	12 3.2%	1.92	1.04	น้อย	8
- ถ้ามีใครมาแกล้ง จะผลักผู้อื่นให้ล้มคว่ำไปเลย	117 30.8%	146 38.4%	25 6.6%	58 15.3%	34 8.9%	2.33	1.29	น้อย	4
- ผู้ตอบแบบสอบถามชอบแกล้งเขกหัวเพื่อนเพราะสนุกดี	128 33.7%	123 32.4%	93 24.5%	24 6.3%	12 3.2%	2.13	1.05	น้อย	7
- ผู้ตอบแบบสอบถามทุบตีหรือใช้กำลังกับผู้ที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่พอใจ	116 42.6%	146 38.4%	23 6.1%	48 12.0%	1 0.3%	1.89	1.04	น้อย	9
- ผู้ตอบแบบสอบถามมักใช้กำลังตอบโต้ผู้ที่เข้ามาหาเรื่อง	116 30.5%	124 32.6%	71 18.7%	46 12.1%	23 6.1%	2.31	1.19	น้อย	5
- ผู้ตอบแบบสอบถามจะหาทางเอาคืนกับผู้ที่เคยแกล้งไว้เมื่อมีโอกาส	58 15.3%	182 47.9%	47 12.4%	47 12.4%	46 12.1%	2.58	1.23	น้อย	2
- ถ้ามีใครมาทำให้โกรธมาก ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบโต้โดยการเข้าไปชกหน้าผู้อื่นทันที	137 36.1%	113 29.7%	83 21.8%	35 9.2%	12 2.9%	2.14	1.10	น้อย	6
	ค่าเฉลี่ยรวม					2.25	1.09	น้อย	

จากตารางที่ 4-8 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวพฤติกรรม ความรุนแรงทางกายโดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$, $SD = 1.09$) เมื่อ พิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามไม่พอใจใครมักแสดงอาการชักสีหน้าใส่ ผู้นั้นทันที มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.93$) รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะหาทางเอาคืนกับผู้ที่เคยแกล้งผู้ตอบแบบสอบถามไว้เมื่อมีโอกาส ใน ระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.58, $SD = 1.23$) อันดับที่สาม คือ ถ้าเพื่อนโยนของมาโดน ผู้ตอบ แบบสอบถามจะขว้างของนั้นกลับไปให้โดนเขาบ้าง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.34$, $SD = 1.13$) อันดับที่ดี คือ ถ้ามีใครมาแกล้ง ผู้ตอบแบบสอบถามจะผลักผู้นั้นให้ล้มคว่ำไปเลย ในระดับเห็นด้วย น้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.33, $SD = 1.29$) อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามมักใช้กำลังตอบโต้ผู้ที่เข้ามา หาเรื่องผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.31$, $SD = 1.19$) อันดับที่ยี่หก คือ ถ้ามีใคร มาทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามโกรธมาก ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบโต้โดยการเข้าไปชกหน้าผู้ นั้นทันที ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.14$, $SD = 1.10$) อันดับที่ยี่เจ็ด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบ แกล้งเขกหัวเพื่อนเพราะสนุกดี ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.13$, $SD = 1.05$) อันดับที่ยี่แปดคือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะเตะเพื่อน เมื่อไม่ยอมทำตามในสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการ ในระดับ เห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.92$, $SD = 1.04$) อันดับที่ยี่เก้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามทุบตีหรือใช้กำลังกับผู้ที่ ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่พอใจ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.89$, $SD = 1.00$) และอันดับที่ยี่สิบ คือ หากถูกขัดใจ ผู้ตอบแบบสอบถามจะทำลายข้าวของที่มีอยู่ในบริเวณนั้น ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.78$, $SD = 0.88$)

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความรุนแรงทางใจ

พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD	ระดับความ คิดเห็น	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
- ผู้ตอบแบบสอบถามจะพูดจาทำร้ายจิตใจเพื่อน เมื่อทำให้ไม่พอใจ	94 24.7%	102 26.8%	114 30.0%	47 12.4%	23 6.1%	2.48	1.16	น้อย	3
- ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด	105 27.6%	100 26.3%	71 18.7%	92 24.2%	12 3.2%	2.48	1.21	น้อย	4
- หากมีใครทำให้โมโห ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบโต้ด้วยวาจาทันที	69 18.2%	138 36.3%	23 6.1%	93 24.5%	57 15.0%	2.82	1.38	น้อย	1
- ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดเสียดสีใส่ผู้ที่ไม่ชอบให้ได้รับความอับอาย	92 24.2%	149 39.2%	57 15.0%	37 9.7%	45 11.8%	2.45	1.28	น้อย	5
- ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดเยาะเย้ยผู้อื่น	161 42.4%	102 26.8%	58 15.3%	35 9.2%	22 5.8%	2.09	1.21	น้อย	8
- ผู้ตอบแบบสอบถามพูดประชดประชันใส่ผู้ที่ไม่ชอบ	104 27.4%	126 33.2%	34 8.9%	81 21.3%	35 9.2%	2.51	1.32	น้อย	2
- ผู้ตอบแบบสอบถามชอบเอาปมด้อยของผู้อื่นมาพูดเป็นเรื่องสนุก	184 48.4%	79 20.8%	80 21.1%	14 3.7%	23 6.1%	1.97	1.17	น้อย	9
- หากเพื่อนทำให้โกรธจะตอบโต้ด้วยถ้อยคำรุนแรง	127 33.4%	126 33.2%	22 5.8%	80 21.1%	25 6.6%	2.33	1.29	น้อย	6
- ถ้าหากกำลังยุ่ง จะตะคอกใส่ผู้ที่เข้ามารบกวน	137 36.1%	115 30.3%	57 15.0%	23 6.1%	48 12.6%	2.28	1.33	น้อย	7
- ผู้ตอบแบบสอบถามจะพูดข่มขู่เพื่อให้เพื่อนยอมทำตามในสิ่งที่ต้องการ	195 51.3%	80 21.1%	57 15.0%	35 9.2%	13 3.4%	1.91	1.13	น้อย	10
	ค่าเฉลี่ยรวม					2.33	1.25	น้อย	

จากตารางที่ 4-9 พบว่า การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม ความรุนแรงทางใจโดยภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$, $SD = 1.25$) เมื่อ พิจารณาระดับความคิดเห็น พบว่า หากมีใครทำให้โมโห ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบได้ด้วยวาจา ทันที มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.82$, $SD = 1.38$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามพูดประชดประชันใส่ผู้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ชอบ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.51$, $SD = 1.32$) อันดับที่สาม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะพูดจาทำร้ายจิตใจเพื่อน เมื่อทำให้ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่พอใจ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.48$, $SD = 1.16$) อันดับทีสี่ คือ ผู้ตอบ แบบสอบถามไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ในระดับเห็นด้วย น้อย ($\bar{X} = 2.48$, $SD = 1.21$) อันดับห้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดเสียดสีใส่ผู้ที่ผู้ตอบ แบบสอบถามไม่ชอบให้ได้รับความอับอาย ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.45$, $SD = 1.28$) อันดับที หก คือ หากเพื่อนทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามโกรธ ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบโต้ด้วยถ้อยคำรุนแรง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.33$, $SD = 1.29$) อันดับทีเจ็ด คือ ถ้าหากกำลังยุ่ง ผู้ตอบแบบสอบถาม จะตะคอกใส่ผู้ที่เข้ามารบกวน ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.28$, $SD = 1.33$) อันดับทีแปดคือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดเยาะเย้ยผู้อื่น ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.09$, $SD = 1.21$) อันดับที เก้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบเอาปมด้อยของผู้อื่นมาพูดเป็นเรื่องสนุก ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.97$, $SD = 1.17$) และอันดับที่สิบคือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะพูดข่มขู่เพื่อให้เพื่อนยอมทำตาม ในสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.91$, $SD = 1.13$)

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศชาย		เพศหญิง		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	13	3.4	68	17.9	309.57	0.000*
น้อย	58	15.3	135	35.5		
ปานกลาง	11	2.9	13	3.4		
มาก	24	6.3	57	15.0		
มากที่สุด	0	0.0	1	0.3		
รวม	106	27.9	274	72.1		

จากตารางที่ 4-10 พบว่า เพศกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนโดยรวม พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของ
เยาวชน จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	14 ปี		15 ปี		16 ปี		17 ปี		18 ปี		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	10	2.63	1	0.26	0	0.00	12	0.00	58	15.26	1272.98	0.000*
น้อย	12	3.16	23	6.05	12	3.16	12	0.83	133	35.00		
ปานกลาง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	24	6.32		
มาก	1	0.26	0	0.00	0	0.00	0	0.00	80	21.05		
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	0.26		
รวม	23	6.05	24	6.32	12	3.16	24	0.83	297	78.16		

จากตารางที่ 4-11 พบว่า อายุกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนโดยรวม พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 17 ปี มีพฤติกรรมความรุนแรงมากที่สุด รองลงมาคือ อายุ 18 ปี อายุ 16 ปี อายุ 15 ปี และ อายุ 14 ปี ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของ
เยาวชน จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

ตัวแปร	ครอบครัวที่มีทั้งพ่อ และแม่		ครอบครัวที่มีเพียงพ่อ หรือแม่		อาศัยอยู่กับญาติ		อาศัยอยู่เพียงลำพัง		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	น้อยที่สุด	58	15.26	0	0.00	1	0.26	22		
น้อย	102	26.84	68	17.89	12	3.16	11	2.89		
ปานกลาง	24	6.32	0	0.00	0	0.00	0	0.00		
มาก	58	15.26	23	6.05	0	0.00	0	0.00		
มากที่สุด	1	0.26	0	0.00	0	0.00	0	0.00		
รวม	243	63.95	91	23.95	13	3.42	33	8.68		

จากตารางที่ 4-12 พบว่า สถานภาพกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยรวม พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า สถานภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ม.1		ม.2		ม.3		ม.4		ม.5		ม.6		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	10	2.63	13	3.42	0	0.00	0	0	11	2.89	46	12.11	1,234.10	0.000*
น้อย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0	0	0.00	1	0.26		
ปานกลาง	13	3.42	23	6.05	11	2.89	11	3	12	3.16	122	32.11		
มาก	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0	0	0.00	1	0.26		
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0	0	0.00	24	6.32		
รวม	1	0.26	0	0.00	0	0.00	11	3	12	3.16	57	15.00		

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ระดับการศึกษากับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยรวม พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2. ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 2.1 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 2.2 อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 2.3 อิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test)

ตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ตัวแปร	น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	1	0.26	36	9.47	43	11.32	1	0.26	2805.2	0.000*
น้อย	35	9.21	79	20.79	79	20.79	0	0.00		
ปานกลาง	1	0.26	0	0.00	23	6.05	0	0.00		
มาก	0	0.00	56	14.74	25	6.58	0	0.00		
มากที่สุด	0	0.00	1	0.26	0	0.00	0	0.00		
รวม	36	9.47	173	45.53	170	44.74	1	0.26		

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนมากที่สุด รองลงมาคือ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และ อิทธิพลจากสื่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีผลการทดสอบสมมุติฐานย่อยดังนี้

1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนโดยรวม พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลจากสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ตัวแปร	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	36	9.47	0	0.00	34	8.95	10	2.63	1	0.26	4830.0	0.000*
น้อย	46	12.11	56	14.74	34	8.95	57	15.00	0	0.00		
ปานกลาง	0	0.00	1	0.26	12	3.16	11	2.89	0	0.00		
มาก	0	0.00	68	17.89	12	3.16	1	0.26	0	0.00		
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	1	0.26	0	0.00	0	0.00		
รวม	81	21.32	126	33.16	93	24.47	79	20.79	1	0.26		

จากตารางที่ 4-15 พบว่า อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนโดยรวม พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลจากสิ่งเสพติดกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ตัวแปร	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		χ^2	Sig. (2-tail)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยที่สุด	0	0.00	1	0.26	11	2.89	68	17.89	1	0.26	4500.0	0.000*
น้อย	11	2.89	10	2.63	47	12.37	92	24.21	33	8.68		
ปานกลาง	0	0.00	1	0.26	23	6.05	0	0.00	0	0.00		
มาก	0	0.00	11	2.89	12	3.16	35	9.21	23	6.05		
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	0.26	0	0.00		
รวม	11	2.89	23	6.05	93	24.47	196	51.58	57	15.00		

จากตารางที่ 4-16 พบว่า อิทธิพลจากสิ่งเสพติดกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนโดยรวม พบว่ามีค่า Sig. (2-tail) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า อิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้เก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test)

สรุปผล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

สรุปผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.1 มีอายุ 18 ปี ร้อยละ 41.3 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 29.5 และมีสถานภาพครอบครัวที่มีทั้ง พ่อและแม่ ร้อยละ 63.9

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาได้ในทุกเรื่อง มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.97, SD = 0.93$) รองลงมาคือ ถ้าเพื่อน ผู้ตอบแบบสอบถามมีเรื่องทะเลาะวิวาท ผู้ตอบแบบสอบถามพร้อมเข้าช่วยเหลือตลอดเวลา ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.75, SD = 0.92$) อันดับที่สาม คือ เวลาผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหา เพื่อนจะเป็นกลุ่มคนที่เข้าใจผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.57, SD = 0.86$) อันดับที่ดี คือ ผู้ตอบแบบสอบถามยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.14, SD = 1.10$) และอันดับที่ห้า คือ เพื่อนของผู้ตอบแบบสอบถามมักชวนให้ทดลองทำสิ่งใหม่ และท้าทาย อย่างการหนีเรียน ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.29, SD = 1.15$)

อิทธิพลจากสื่อ

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าเมื่อเล่นเกมออนไลน์กับกลุ่มเพื่อน การใช้คำหยาบถือเป็นเรื่องปกติ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.99, SD = 1.25$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามชื่นชอบการต่อสู้ การทำลาย การใช้อาวุธ ในเกมส์ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.58, SD = 1.30$) อันดับที่สาม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบเล่นเกมออนไลน์ที่มีเนื้อหาการต่อสู้ มีการใช้ความรุนแรง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.58,$

SD = 1.30) อันดับที่ดีที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดจะเลียนแบบตามตัวละครในฉากการทำร้ายร่างกาย หรือการต่อสู้ เพื่อให้เห็นว่าเป็นผู้เข้มแข็ง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.13$, SD = 1.18) และอันดับที่ห้า คือ เมื่อโมโห โกรธหรืออารมณ์ไม่ดี จะทำลายข้าวของเหมือนตัวละครในโทรทัศน์ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.98$, SD = 1.10)

อิทธิพลจากสิ่งเสียดสี

สรุปผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่ายาเสพติดทำให้ขาดสติได้ มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, SD = 1.18) รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้เกิดความทึบคอง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.15$, SD = 1.18) อันดับที่สาม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดทำให้มีความกล้าในการทำทุกอย่าง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.61$, SD = 1.31) อันดับที่ดีที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ายาเสพติดช่วยทำให้มีแรงกระตุ้นในการทะเลาะวิวาท ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.60$, SD = 1.37) และอันดับที่ห้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามคบเพื่อน โดยไม่สนใจว่าเขาคิดยาเสพติด ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.65$, SD = 1.23)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย

สรุปผลการวิจัย พบว่า เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามไม่พอใจใครมักแสดงอาการชักสีหน้าใส่ผู้อื่นทันที มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.09$, SD = 0.93) รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะหาทางเอาคืนกับผู้ที่เคยแกล้งผู้ตอบแบบสอบถามไว้เมื่อมีโอกาส ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.58, SD = 1.23) อันดับที่สาม คือ ถ้าเพื่อนโยนของมาโดน ผู้ตอบแบบสอบถามจะขว้างของนั้นกลับไปให้โดนเข่าบ้าง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.34$, SD = 1.13) อันดับที่ดีที่สุด คือ ถ้ามีใครมาแกล้ง ผู้ตอบแบบสอบถามจะผลักผู้นั้นให้ล้มคว่ำไปเลย ในระดับเห็นด้วยน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.33, SD = 1.29) อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามมักใช้กำลังตอบโต้ผู้ที่เข้ามาหาเรื่องผู้ตอบแบบสอบถาม ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.31$, SD = 1.19) อันดับที่ยี่หก คือ ถ้ามีใครมาทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามโกรธมาก ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบโต้โดยการเข้าไปชกหน้าผู้นั้นทันที ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.14$, SD = 1.10) อันดับที่ยี่เจ็ด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบแกล้งเขกหัวเพื่อนเพราะสนุกดี ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.13$, SD = 1.05) อันดับที่ยี่แปดคือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะเตะเพื่อน เมื่อไม่ยอมทำตามในสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.92$, SD = 1.04) อันดับที่ยี่เก้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามทุบตีหรือใช้กำลังกับผู้ที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่พอใจ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.89$, SD = 1.00) และอันดับที่ยี่สิบ

คือ หากถูกขัดใจ ผู้ตอบแบบสอบถามจะทำลายข้าวของที่มีอยู่ในบริเวณนั้น ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.78, SD = 0.88$)

พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ

สรุปผลการวิจัย พบว่า หากมีใครทำให้โมโห ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบโต้ด้วยวาจาทันที มีคะแนนเฉลี่ย เป็นอันดับหนึ่ง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.82, SD = 1.38$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามพูดประชดประชันใส่ผู้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ชอบ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.51, SD = 1.32$) อันดับที่สาม คือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะพูดจาทำร้ายจิตใจเพื่อน เมื่อทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่พอใจ ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.48, SD = 1.16$) อันดับที่สี่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.48, SD = 1.21$) อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดเสียดสีใส่ผู้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ชอบให้ได้รับความอับอาย ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.45, SD = 1.28$) อันดับที่ยี่หก คือ หากเพื่อนทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามโกรธ ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบโต้ด้วยถ้อยคำรุนแรง ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.33, SD = 1.29$) อันดับที่ยี่เจ็ด คือ ถ้าหากกำลังยุ่ง ผู้ตอบแบบสอบถามจะตะคอกใส่ผู้ที่เข้ามารบกวน ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.28, SD = 1.33$) อันดับที่ยี่แปดคือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบพูดเยาะเย้ยผู้อื่น ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.09, SD = 1.21$) อันดับที่ยี่เก้า คือ ผู้ตอบแบบสอบถามชอบเอาปมด้อยของผู้อื่นมาพูดเป็นเรื่องสนุก ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.97, SD = 1.17$) และอันดับที่ยี่สิบคือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะพูดข่มขู่เพื่อให้เพื่อนยอมทำตาม ในสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 1.91, SD = 1.13$)

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ด้านเพศ

1. เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทางกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทางใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านอายุ

ด้านอิทธิพลจากสื่อ

1. อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
2. อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทางกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
3. อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทางใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ด้านอิทธิพลจากสิ่งเสพติด

1. อิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
2. อิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทางกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
3. อิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนทางใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความรุนแรงในระดับน้อยถึงปานกลาง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดว่าพฤติกรรมความรุนแรงเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน อีกทั้งการใช้กำลังยังถือเป็นการแสดงออกถึงความกล้าหาญ รวมถึงเยาวชนยังถือเป็นช่วงที่อยู่ในวัยที่มีความรู้สึกรู้สึก อารมณ์ การพุดจา ระดับต่ำ ทำให้ในการแสดงออกถึงพฤติกรรมทั้งทางกายและใจจะค่อนข้างดูเหมือนเป็นพฤติกรรมรุนแรง สอดคล้องกับแนวคิดของพุฒิเดช บุญกระพือ (2557) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมความรุนแรงที่กระทำที่เยาวชนแสดงออกส่วนใหญ่ คือ การใช้เท้าเตะหรือถีบ การใช้กำปั้นตอย การใช้ฝ่ามือตบ ตี หรือกระชาก การพุดจาเยาะเย้ยการพุดจาคูหมิ่น การใช้คำพุดที่มีลักษณะมุ่งร้ายให้คนอื่นได้รับผลกระทบบอบช้ำทางด้านจิตใจ การใช้คำพุดข่มขู่ คุกคามให้คนอื่นรู้สึกหวาดกลัวและรู้สึกไม่ปลอดภัย เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี ชนะมี (2557) ศึกษาการใช้ความรุนแรงในวัยรุ่น ผลการศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในวัยรุ่น เป็นพฤติกรรมที่พบได้บ่อย ทำให้เกิดความสูญเสียได้มาก

พฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกมาอาจเป็นความรุนแรงกับตนเอง เช่น ทำร้ายตัวเองหรือฆ่าตัวตาย หรือความรุนแรงต่อผู้อื่น เช่น การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเราหรือฆาตกรรม

2. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพครอบครัวและด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน สอดคล้องกับแนวคิดของวารงคณา ธรรมะ (2559) กล่าวว่า ปัจจัยในระดับบุคคล ถือเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงในเยาวชน โดย เพศ อายุ และบุคลิกภาพของผู้กระทำความรุนแรงหรือผู้ที่ได้รับความรุนแรง และสอดคล้องกับแนวคิดของลักขณา ศรีวัฒน์ (2555) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ซึ่งจากรายงานของอุษาวดี โคตรคำภา (2555) รายงานว่า เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี มีลักษณะทางร่างกายที่เจริญเติบโตเต็มที่ ลักษณะทางอารมณ์ ต้องการความอิสระมากขึ้น มีการแสดงออกที่ก้าวร้าว เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ทำตามกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ส่วน ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาในช่วงมัธยมจะมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงมากกว่าวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาในชั้นมหาวิทยาลัยหรือชั้นประถมศึกษา เนื่องจากช่วงวัยรุ่นที่ศึกษาระดับมัธยม จะเป็นช่วงที่มีอารมณ์ร้อน และมีความต้องการการยอมรับจากเพื่อนสูง เมื่อเพื่อนหรือสังคมมีการใช้ความรุนแรง จะส่งผลให้วัยรุ่นมีแนวโน้มใช้ความรุนแรงตาม นอกจากนี้ปัจจัยเกี่ยวกับการมีครอบครัวเดี่ยวอยู่กันตามลำพังแยกจากคนอื่นและมีการควบคุมโดยสังคมน้อย หรือไม่มีใครมายุ่งกับครอบครัวเลย ลักษณะแบบนี้จะเกิดความรุนแรงได้มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นโดยปราศจากความพร้อม สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของศรีัญญา อิชิตะ (2555) ที่ว่า พฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิต นักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครอง บรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัยมีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของมรกต ศรีโชค (2558) ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงของเยาวชนในเขตตำบลภูจาน อำเภอคำเขื่อนแก้ว ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะมีสาเหตุมาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่มีการตักเตือนถึงผลกระทบจากการใช้ความรุนแรง กลุ่มเยาวชนที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีการใช้ความรุนแรงเป็นประจำทำให้เยาวชนกระทำเลียนแบบ และการใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อนเป็นหลัก ทำอะไรตามกลุ่มเพื่อน ชอบเอาชนะกลุ่มอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษาวดี โคตรคำภา (2555) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนหญิง คือ สถานภาพครอบครัว และอายุ

3. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสังคมด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน สอดคล้องกับแนวคิดของ ศรีัญญา อิชิตะ (2553) ที่ว่า การคบ เพื่อนของเยาวชนเป็นไปตามความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เพื่อน โดยการเข้ากลุ่มของเยาวชน แต่ละคนมีเหตุผลที่แตกต่างกันไป เช่น วัยเดียวกัน เพศเดียวกัน มีทัศนคติคล้าย ๆ กัน บางคนอยากหลบหนีความเบื่อหน่ายภายในบ้าน เยาวชนให้ความสำคัญกับ เพื่อนมากเพราะเพื่อนมีความเข้าใจเยาวชนด้วยกันมากกว่าวัยอื่น ๆ แต่บางครั้งการคบเพื่อนของ เยาวชนก็ถูกเพื่อนชักนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ัญญาภรณ์ โสภักดิ์ (2557) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของ นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ ระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ได้แก่ ปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่กระทำผิด สอดคล้องกับ งานวิจัยของ อุษาวดี โคตรคำภา (2555) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาผลการวิจัย พบว่า เพื่อนเป็นปัจจัยอันดับหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้ความ รุนแรงของนักเรียนหญิง

4. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสังคมด้านอิทธิพลจากสื่อและอิทธิพลจากสิ่งเสพติดมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน สอดคล้องกับแนวคิดของส่วนศรีเรือน แก้ว กังวาน (2549) กล่าวว่า เยาวชนที่ได้รับชมภาพความรุนแรงจากสื่อไม่ว่าจะเป็น ภาพยนตร์ ละคร ภาพข่าวความรุนแรง เยาวชน เกมส์ หรือสื่อออนไลน์ ยังแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งที่รับชมเป็นสิ่งที่ควร ทำหรือไม่ควรทำ จึงเกิดการเลียนแบบจากสื่อ การได้รับชมภาพที่มีความรุนแรงบ่อยครั้งทำให้ เยาวชนซึมซับเอาความรุนแรงนั้นไว้กับตนเองส่งผลต่อการมีพฤติกรรมความรุนแรง และ สอดคล้องกับแนวคิดของคณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้ สูงอายุ วุฒิสภา (2550) กล่าว ว่า สาเหตุแห่งความรุนแรงประการหนึ่งเกิดจากสื่อที่ผลิตในรูปแบบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมกรเรียนรู้บุคคลอาจเรียนรู้ การกระทำความรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ นาน ๆ เข้า จนกลายเป็นค่านิยมหรือความชินชาที่รู้สึกว่าการกระทำนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่เป็นความผิด แต่อย่างใด โดยสามารถถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นอีกรุ่นหนึ่งได้ เช่น ความรุนแรงจากสื่อ สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ ทีวี วีดิโอ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทริกา วงศ์อนันต์นนท์ (2559) ศึกษา พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชน ผลการศึกษา พบว่า เยาวชนที่กระทำผิดคิดมักเป็น ผู้เล่นอินเทอร์เน็ตประเภทที่มีความรุนแรงอย่างหมกมุ่น และกระทำผิดในลักษณะเดียวกับ ลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตเกมที่มีความรุนแรงทำให้เด็กและเยาวชนมีความคิด อารมณ์ และ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงโดยเฉพาะในวัยเรียนและเยาวชนและสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงรัก

จิรวัดนรังสี (2558) ศึกษามุมมองของผู้ชมต่อเทคนิคการนำเสนอความรุนแรงในสื่อ ศึกษาค้นคว้าผ่านภาพยนตร์เรื่อง Funny Games U.S. (2007) ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของผู้ชมต่อความรุนแรงในสื่อภาพยนตร์ พบว่า สื่อภาพยนตร์ที่มีความรุนแรงส่งผลต่อความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของผู้ชม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริภิญโญ อินทรประเสริฐ (2555) ศึกษาอิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า อิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน พบว่า สื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร อันดับแรก คือ โทรทัศน์ รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต และภาพยนตร์

5. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสังคมด้านอิทธิพลจากสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน สอดคล้องกับแนวคิดของ คณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชน และผู้ สูงอายุ วุฒิสภา (2550) รายงานว่า พฤติกรรมของเยาวชนที่ได้ผลกระทบจากการใช้สิ่งเสพติด ได้แก่ ละทิ้งภาระหน้าที่รับผิดชอบ การมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงสูง พฤติกรรมโกหกหลอกลวง ลักขโมย ตลอดจนพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง และสอดคล้องกับแนวคิดของ ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549) ที่ว่า เยาวชนที่เสพยาเสพติดมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมความรุนแรงทั้งทางกาย วาจา มากกว่าเยาวชนที่ไม่เสพยาเสพติด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตตา ฤทธิมนต์ และ กฤตยา แสงเจริญ (2554) รายงานผลการศึกษาว่า เยาวชนที่ติดยาเสพติดมีพฤติกรรมรุนแรงต่อครอบครัวร้อยละ 92.2 ลักษณะพฤติกรรมรุนแรงต่อที่พบมากที่สุด คือ ด้านจิตใจอารมณ์ ด้านการเงิน ทรัพย์สิน ด้านร่างกาย และ พฤติกรรมรุนแรงทางเพศ ณิชฐาภรณ์ โสภณทัต (2557) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ได้แก่ ปัจจัยด้านยาเสพติด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัสวดี พนมแก่น (2556) ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมรุนแรงของเด็กวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน โรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มดื่มมีโอกาสเกิดพฤติกรรมรุนแรง เป็น 2.71 เท่าของกลุ่มที่ไม่ดื่ม และพบว่าทุกระดับของการดื่มมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงด้านเพศ ด้านร่างกาย และ ด้านจิตใจ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

เชิงปฏิบัติการ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. เพศและอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรง แสดงให้เห็นว่า เพศและฮอร์โมนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลกำลังที่แสดงออก ๆ ดังนั้น หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรชักนำหรือกระตุ้นให้เยาวชนหาทางปลดปล่อยผลกำลังในด้านอื่น แทนการใช้กำลัง เช่น การออกกำลังกาย เป็นต้น นอกจากนี้ ควรมีการจัดกิจกรรมสำหรับวัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นได้เข้ากลุ่มได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์และส่งเสริมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสม อันจะนำไปสู่การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นได้

2. สถานภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่เพียงลำพังจะมีพฤติกรรมความรุนแรงมากที่สุด รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับญาติ , ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่ และ ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวพ่อแม่หรือคนในครอบครัวนับว่ามีบทบาทสำคัญในการลดแรงกระตุ้นพฤติกรรมก้าวร้าวและความรุนแรงในเยาวชน โดยการขัดเกลาพฤติกรรมลูกตั้งแต่ปฐมวัย เช่น การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ให้ความสำคัญกับเด็กอย่างเพียงพอ ไม่ปล่อยปละละเลยลูกในการรับสื่อหรือการคบเพื่อน และเอาใจใส่ในเรื่องต่าง ๆ เมื่อพบว่าเด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว พ่อแม่ไม่ควรเพิกเฉย แต่ควรเรียกมาพูดคุย สื่อสารกับลูกด้วยความรัก และพูดคุยด้วยเหตุผลเป็นหลักว่า สิ่งใดทำได้ ทำไม่ได้ นอกจากนี้ควรคอยให้กำลังใจแก่เยาวชน ไม่ซ้ำเติมความผิดที่ลูกเคยกระทำมาก่อน แต่คอยแนะนำในการจัดการปัญหาอย่างถูกวิธี คอยดูแลเอาใจใส่ลูกอย่างใกล้ชิด ให้ความรักความอบอุ่นและมองว่าถึงลูกจะเคยทำผิดพลาดมาก่อน แต่ก็สามารถมีโอกาสดแก้ไขตัวเองได้

3. ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมความรุนแรงมากที่สุด รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 5, มัธยมศึกษาปีที่ 6, มัธยมศึกษาปีที่ 3, มัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้น หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรป้องกันปัญหาพฤติกรรมความรุนแรง โดยเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยการสนับสนุนให้เด็กต่อต้านการใช้ความรุนแรงเมื่อถูกทำทนาย โดยการโต้ตอบด้วยคำพูดอย่างมั่นคง สอนให้ใช้ความกล้าหาญและความเป็นผู้นำในการต่อสู้กับการใช้ความรุนแรงโดยไม่ใช้ความรุนแรง

4. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยจากความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนที่แสดงออก เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน แสดงให้เห็นว่า เยาวชนเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับการยอมรับของกลุ่มเพื่อนค่อนข้างมาก ดังนั้น หน่วยงาน ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงครอบครัว ควรให้คำแนะนำ ชี้แนะ และคอยระวัง ดักเตือน เมื่อเยาวชนเริ่มแสดงพฤติกรรมที่มีแนวโน้มจะมีความรุนแรง และชี้แนะแนวทางที่ควรปฏิบัติเพื่อลดทอนพฤติกรรมความรุนแรงในเยาวชน

5. อิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยจากความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับอิทธิพลจากสื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชน เช่น การเล่นเกมสโออนไลน์ การชมละครที่มีเนื้อหารุนแรงอย่างการต่อสู้ การทำร้ายร่างกาย เป็นต้น ดังนั้น หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง โดยหากสามารถแก้ไขปัญหาได้ถูกต้องตรงจุดแล้ว นอกจากจะช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของสื่อที่มีต่อเด็กและเยาวชนลงได้แล้ว ยังช่วยในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับครอบครัวและชุมชน อีกทั้งยังสามารถนำประโยชน์ของสื่อต่าง ๆ มาใช้ได้ทั้งเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อีกด้วย

6. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน โดยจากความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมของเยาวชน เช่น การขาดสติ การเกิดความคึกคะนอง การทะเลาะวิวาท เป็นต้น ดังนั้น หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ควบคุมดูแลเยาวชน ให้ห่างไกลจากยาเสพติด
เชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารการศึกษาควรกำหนดเป็นเป้าหมายให้ทุกโรงเรียนจัดทำโครงการเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขและป้องกันอย่างชัดเจนและเป็นขั้นตอน จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะสั้น และพัฒนาครูให้เป็นแบบอย่างและสามารถแก้ไขความรุนแรงที่เกิดขึ้น จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าศักยภาพของตัวเอง โดยสอดแทรกค่านิยมรู้แพ้รู้ชนะ และการใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ หลักสูตรการสอน หลักสูตรควรได้รับการปรับให้มีความยืดหยุ่น ไม่มุ่งเน้นพัฒนาแต่ด้านวิชาการที่มุ่งให้เด็กเรียนเพื่อสอบแข่งขันเท่านั้น แต่ควรสอนให้เด็กเป็นคนดี สามารถใช้หลักเหตุผลในเชิงคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างร่วมสมัย เพื่อลดปัญหาเด็กเก่งแต่ขาดคุณธรรมชุมชน การยับยั้งปัญหาต่าง ๆ ในเด็กวัยรุ่นนั้น ไม่สามารถกระทำได้โดยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพียงลำพัง

2. ชุมชน เครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครอง ควรมีส่วนร่วมแก้ไขป้องกันการใช้ความรุนแรง เช่น ครูควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองเพื่อช่วยสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นหูเป็นตาเพื่อป้องกันปัญหาความรุนแรง

3. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบทบาทที่สำคัญคือ การผลักดัน สนับสนุนให้โครงการแก้ไขป้องกันการใช้ความรุนแรงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนกระตุ้นให้สื่อ คารา-นักร้องนำเสนอเนื้อหาและผลงานที่สร้างสรรค์ และทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น การจัดเรตติ้งสื่อ สนับสนุนและให้รางวัลสื่อที่นำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจและส่งเสริมคุณธรรม อย่างไรก็ตาม การดำเนินการข้างต้นไม่ควรทำเพียงเพื่อการเร่งหาทางออกแบบชั่วคราวช่วยยามในเวลาที่เหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้น แต่จากนั้นกลับเสียบหายไปเหมือนไฟไหม้ฟางอย่างที่ผ่านมาในอดีต ซึ่งจะไม่สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวและรุนแรงในเด็กได้ในระยะยาวอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2555). *สภาวะจิตสังคมของเด็กชายที่กระทำผิดกฎหมาย*. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุวุฒิสภา. (2550). *ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน
ในครอบครัว*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- ฐาศุภร์ จันประเสริฐ. (2557). *ความรุนแรงในโรงเรียน: เสียงสะท้อนจากเด็ก เยาวชน และ
ผู้เกี่ยวข้อง*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฐิตากร ธนิกกุล. (2557). *ปมความขัดแย้ง ความรุนแรง และการรับรู้ของผู้ชมละครโทรทัศน์ไทย*.
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการสื่อสาร,
คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ฐิติยา เพชรมณี. (2555). *ความรุนแรงในครอบครัว: กรณีสามีฆ่าภรรยา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภรณ์ โสภณทัต. (2557). *ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดวงรัก จิรวัดนรังสี. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมของผู้ชมที่มีต่อ
ภาพความรุนแรงในสื่อ ศึกษาผ่านภาพยนตร์ เรื่อง Funny Games U.S. (2007)*.
วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน,
คณะวารสารศาสตร์และการสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีรารัตน์ ทัศนัญชลี. (2543). *พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยเรียน*. *วารสารจิตวิทยาคลินิก*, 16(5), 1–15.
- บุศรินทร์ คล่องพยาบาล. (2555). *ความรุนแรงในครอบครัว: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำ
ร้ายของภรรยาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พนม เกตุมาน. (2557). *ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก [http://www.psyclin.co.th/
new_page_56.htm](http://www.psyclin.co.th/new_page_56.htm).

- พระสรวิษณุ อภิพลบุญ. (2558). *การสร้างและพัฒนารูปแบบการลดพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตามแนวทางพระพุทธศาสนา*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พุดิเดช บุญกระพือ. (2557). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญของผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่ม*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทริกา วงศ์อนันต์นนท์. (2559). *พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชน*. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(2), 173-178.
- ภูเบศร์ สมุทรจักร. (2558). *“เหวี่ยง” และ “วิน” ออนไลน์ความขัดแย้งและการวิวาทในสื่อสังคมของวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มรกต ศรีโชค. (2558). *แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงของเยาวชนในเขตตำบลคู้งานอำเภอคำเขื่อนแก้ว*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ขงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. (2547). *การเรียนรู้เพื่อคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2555). *มนุษย์สัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรางคณา ธรรมะ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อความรุนแรงในครอบครัวของเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. (2556). *ครอบครัวกับวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.
- ศรัณยูญา อิชิตะ. (2555). *การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนเยาวชน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมบัติ ตาปัญญา. (2556). *อิทธิพลของการเล่นเกมออนไลน์ และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีต่อการอบรมบ่มเพาะความรุนแรงของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

- สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี. (2560). *สถิติประชากร*. เข้าถึงได้จาก <http://www.chonburi.nso.go.th/chonburi/webt.htm>.
- ศิริกัญญา อินทรประเสริฐ. (2555). *อิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุจิตตา ฤทธิมนตรี และกฤตยา แสงเจริญ. (2554). พฤติกรรมรุนแรงต่อครอบครัว ของผู้เข้าบำบัด. *วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ*, 34(3), 34-41.
- สุกรี สุวรรณจุฑะ. (2557). *กลยุทธ์การดูแลและการสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ชัยเจริญ.
- สุภาวดี ชนะมี. (2557). *การใช้ความรุนแรงในวัยรุ่น*. ม.ป.ท.
- สุรัสวดี พนมแก่น. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมรุนแรงของเด็กวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. ม.ป.ท.
- หรรษา แก้วพูลปกรณ์. (2551). *ผลของการฝึกควบคุมความโกรธและทักษะทางสังคมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักศึกษาอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์การอนามัยโลก. (2550). *พฤติกรรมความรุนแรง*. ม.ป.ท.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2554). *พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น: ความชุกและปัจจัยทางจิต – สังคมที่เกี่ยวข้อง*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษาวดี โตรคำภา. (2555). *ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศึกษา, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- Nunnally, J. (1978). *Psychometric theory*. New York: McGraw-Hill.
- Priscilla, O. & Alice, B. (2011). Dep't of Justice, Nat'l Inst. of Justice, Teen Dating Violence. *A Literature Review and Annotated Bibliography*, 3, 87-89
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การทดสอบความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
(ค่า IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อเรื่อง : พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ
ดังรายนามต่อไปนี้

1. พ.ต.อ. หญิง ดร. ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรางกูร
2. ร.ต.อ. ดร. วิเชียร ตันติศิริกงคด
3. รศ.ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (IOC) ของแต่ละข้อไม่น้อย
กว่า 0.5 (อ้างอิง) ดังตารางสรุปคะแนนแบบทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม
ดังนี้

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง   0 หมายถึง ไม่แน่ใจ   1 หมายถึง สอดคล้อง

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ข้อความ / ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. เพศ	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. อายุ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. สถานภาพครอบครัว	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. ระดับการศึกษา	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสังคม

ข้อความ / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน						
1	ถ้าเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาท ข้าพเจ้าพร้อมช่วย	1	1	1	1	สอดคล้อง
2	ข้าพเจ้ายอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3	เวลาข้าพเจ้ามีปัญหา เพื่อนจะเป็นกลุ่มคนที่เข้าใจข้าพเจ้ามาก	1	1	1	1	สอดคล้อง
4	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
5	เพื่อนของข้าพเจ้ามักชวนให้หนีเรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. อิทธิพลจากสื่อ						
6	ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมสกีที่มีเนื้อหาการต่อสู้ มีการใช้ความรุนแรง	1	1	1	1	สอดคล้อง
7	ข้าพเจ้าชื่นชอบการต่อสู้ การใช้อาวุธในเกมสกี	1	1	1	1	สอดคล้อง
8	ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อเล่นเกมสกีออนไลน์กับกลุ่มเพื่อน การใช้คำหยาบถือเป็นเรื่องปกติ	1	1	1	1	สอดคล้อง
9	ข้าพเจ้าคิดจะเลียนแบบตามตัวละครในการทำร้ายร่างกาย หรือการต่อสู้ เพื่อให้เห็นว่าเป็นผู้เข้มแข็ง	1	1	1	1	สอดคล้อง
10	เมื่อข้าพเจ้าโมโห โกรธหรืออารมณ์ไม่ดี จะทำลายข้าวของเหมือนตัวละครในโทรทัศน์	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. อิทธิพลจากสิ่งเสพติด						
11	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดทำให้ขาดสติได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
12	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดทำให้เกิดความเครียด	1	1	1	1	สอดคล้อง
13	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดทำให้มีความกล้าในการทำทุกอย่าง	1	1	1	1	สอดคล้อง
14	ข้าพเจ้าคบเพื่อนโดยไม่สนใจว่าเขาติดยาเสพติด	1	1	1	1	สอดคล้อง
15	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดช่วยทำให้มีแรงกระตุ้นในการทะเลาะวิวาท	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 3 พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

ข้อคำถาม / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย						
1	เมื่อข้าพเจ้าไม่พอใจใครมักแสดงอาการชกตีหน้าใส่ผู้ นั้นทันที	1	1	1	1	สอดคล้อง
2	หากถูกขัดใจ ข้าพเจ้าจะทำลายข้าวของที่มีอยู่ใน บริเวณนั้น	1	1	1	1	สอดคล้อง
3	ถ้าเพื่อน โยนของมาโดน ข้าพเจ้าจะขว้างของนั้น กลับไปให้โดนเขาบ้าง	1	1	1	1	สอดคล้อง
4	ข้าพเจ้าจะทะเลาะเพื่อน เมื่อไม่ยอมทำตามในสิ่งที่ข้าพเจ้า ต้องการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
5	ถ้ามีใครมาแกล้ง ข้าพเจ้าจะผลักผู้นั้นให้ล้มคว่ำไปเลย	1	1	1	1	สอดคล้อง
6	ข้าพเจ้าชอบแกล้งเขกหัวเพื่อนเพราะสนุกดี	1	1	1	1	สอดคล้อง
7	ข้าพเจ้าทุบตีหรือใช้กำลังกับผู้ที่ทำให้ข้าพเจ้าไม่พอใจ	1	1	1	1	สอดคล้อง
8	ข้าพเจ้ามักใช้กำลังตอบโต้ผู้ที่เข้ามาหาเรื่องข้าพเจ้า	1	1	1	1	สอดคล้อง
9	ข้าพเจ้าจะหาทางเอาคืนกับผู้ที่เคยแกล้งข้าพเจ้าไว้เมื่อ มีโอกาส	1	1	1	1	สอดคล้อง
10	ถ้ามีใครมาทำให้ข้าพเจ้าโกรธมาก ๆ ข้าพเจ้าจะตอบ โต้โดยการเข้าไปชกหน้าผู้นั้นทันที	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ						
11	ข้าพเจ้าจะพูดจาทำร้ายจิตใจเพื่อน เมื่อทำให้ข้าพเจ้าไม่ พอใจ	1	1	1	1	สอดคล้อง
12	ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ไม่ว่าจะอยู่ ในสถานการณ์ใด	1	1	1	1	สอดคล้อง
13	หากมีใครทำให้โมโห ข้าพเจ้าจะตอบโต้ด้วยวาจา ทันที	1	1	1	1	สอดคล้อง
14	ข้าพเจ้าชอบพูดเสียดสีใส่ผู้ที่ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ได้รับ ความอับอาย	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อคำถาม / ประเด็นคำถาม		ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			คะแนน IOC	แปลผล
		1	2	3		
2. พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ						
15	ข้าพเจ้าชอบพูดคุยเย้ยผู้อื่น	1	1	1	1	สอดคล้อง
16	ข้าพเจ้าพูดประชดประชันกับผู้ที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ	1	1	1	1	สอดคล้อง
17	ข้าพเจ้าชอบเอาปมด้อยของผู้อื่นมาพูดเป็นเรื่องสนุก	1	1	1	1	สอดคล้อง
18	หากเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าโกรธ ข้าพเจ้าจะตอบโต้ด้วยถ้อยคำรุนแรง	1	1	1	1	สอดคล้อง
19	ถ้าหากกำลังยุ่ง ข้าพเจ้าจะตะคอกใส่ผู้ที่เข้ามารบกวน	1	1	1	1	สอดคล้อง
20	ข้าพเจ้าจะพูดข่มขู่เพื่อให้เพื่อนยอมทำตามในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ	1	1	1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข

การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเนื้อหา

สรุปผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเนื้อหา

ตัวแปรที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	0.878
2. อิทธิพลจากสื่อ	0.876
3. อิทธิพลจากสิ่งเสพติด	0.880
4. พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย	0.932
5. พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ	0.960
ภาพรวม	0.934

จากผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หรือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) พบว่า ทุกตัวแปรมีค่ามากกว่า 0.70 สามารถนำเอาแบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ โดยรายละเอียดในแต่ละข้อย่อยมีดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของคำถามโดยรวม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.934	35

2. ค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha		N of Items	
.878		5	

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
AA1.1	12.97	16.598	.899	.891
AA1.2	13.58	15.088	.806	.839
AA1.3	13.16	16.353	.809	.839
AA1.4	12.76	18.965	.891	.818
AA1.5	14.43	15.998	.857	.813

3. ค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับอิทธิพลจากสื่อ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha		N of Items	
.867		5	

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
AA3.1	14.01	14.914	.472	.747
AA3.2	14.24	11.997	.732	.755
AA3.3	14.78	10.853	.785	.724
AA3.4	15.75	16.404	.853	.845
AA3.5	14.81	11.682	.728	.790

4. ค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.880	5

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
AA2.1	9.68	15.547	.815	.829
AA2.2	9.68	15.726	.796	.834
AA2.3	9.27	17.655	.606	.880
AA2.4	10.13	16.876	.754	.845
AA2.5	10.28	18.651	.606	.878

5. ค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงทางกาย

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.932	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
B1.1	19.42	63.303	.671	.928
B1.2	20.74	63.107	.732	.925
B1.3	20.17	60.717	.692	.927
B1.4	20.59	59.577	.840	.919
B1.5	20.18	57.765	.746	.924
B1.6	20.38	59.862	.812	.921
B1.7	20.62	59.461	.885	.917
B1.8	20.21	59.985	.688	.927
B1.9	19.93	61.176	.593	.933
B1.10	20.38	60.409	.733	.924

6. ค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงทางใจ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.960	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
B3.1	20.8201	96.307	.775	.957
B3.2	20.8122	99.983	.572	.965
B3.3	20.4788	93.200	.757	.958
B3.4	20.8439	90.954	.931	.951
B3.5	21.2063	93.066	.889	.953
B3.6	20.7884	92.305	.835	.955
B3.7	21.3228	94.840	.837	.955
B3.8	20.9656	91.450	.894	.952
B3.9	21.0185	91.159	.879	.953
B3.10	21.3862	95.086	.854	.954

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จึงขอความกรุณาตอบคำถามที่ตรงความเป็นจริง โดยคำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องว่างที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 14 ปี 2. 15 ปี
 3. 16 ปี 4. 17 ปี
 4. 18 ปี

3. สถานภาพครอบครัว

1. ครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่ 2. ครอบครัวที่มีเพียงพ่อหรือแม่
 3. อาศัยอยู่กับญาติ 4. อาศัยอยู่เพียงลำพัง

4. ระดับการศึกษา

1. มัธยมศึกษาปีที่ 1 2. มัธยมศึกษาปีที่ 2
 3. มัธยมศึกษาปีที่ 3 4. มัธยมศึกษาปีที่ 4
 5. มัธยมศึกษาปีที่ 5 6. มัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสังคม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับปัจจัยทางสังคม แบ่งเป็น 5 ระดับ
ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน   เห็นด้วยมาก   = 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง = 3 คะแนน   เห็นด้วยน้อย   = 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 คะแนน

ปัจจัยทางสังคม		ระดับความคิดเห็น				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน						
1.	ถ้าเพื่อนข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะวิวาท ข้าพเจ้าพร้อมเข้าช่วยเหลือ					
2.	ข้าพเจ้ายอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน					
3.	เวลาข้าพเจ้ามีปัญหา เพื่อนจะเป็นกลุ่มคนที่เข้าใจข้าพเจ้ามาก					
4.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาได้ในทุกเรื่อง					
5.	เพื่อนของข้าพเจ้ามักชวนให้หนีเรียน					
2. อิทธิพลจากสื่อ						
6.	ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมสยองออนไลน์ที่มีเนื้อหาการต่อสู้ มีการใช้ความรุนแรง					
7.	ข้าพเจ้าชื่นชอบการต่อสู้ การทำลาย การใช้อาวุธในเกมส์					
8.	ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อเล่นเกมสยองออนไลน์กับกลุ่มเพื่อน การใช้คำหยาบถ้อยเป็นเรื่องปกติ					
9.	ข้าพเจ้าคิดจะเลียนแบบตามตัวละครในฉากการทำร้ายร่างกาย หรือการต่อสู้ เพื่อให้เห็นว่าเป็นผู้เข้มแข็ง					
10.	เมื่อข้าพเจ้าโมโห โกรธหรืออารมณ์ไม่ดี จะทำลายข้าวของเหมือนตัวละครในโทรทัศน์					

ปัจจัยทางสังคม		ระดับความคิดเห็น				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
3. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม						
11.	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดทำให้ขาดสติได้					
12.	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดทำให้เกิดความเครียด					
13.	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดทำให้มีความกล้าในการทำทุกอย่าง					
14.	ข้าพเจ้าคบเพื่อนโดยไม่สนใจว่าเขาติดยาเสพติด					
15.	ข้าพเจ้าคิดว่ายาเสพติดช่วยทำให้มีแรงกระตุ้นในการทะเลาะวิวาท					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน
แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน   เห็นด้วยมาก = 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง = 3 คะแนน   เห็นด้วยน้อย = 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด = 1 คะแนน

พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน		ระดับความคิดเห็น				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1. พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย						
1.	เมื่อข้าพเจ้าไม่พอใจใครมักแสดงอาการชกตีหรือนำใส่ผู้ นั้นทันที					
2.	หากถูกขัดใจ ข้าพเจ้าจะทำลายข้าวของที่มีอยู่ใน บริเวณนั้น					
3.	ถ้าเพื่อน โยนของมาโดน ข้าพเจ้าจะขว้างของนั้น กลับไปให้โดนเขาบ้าง					

พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชน		ระดับความคิดเห็น				
		1 น้อย ที่สุด	2 น้อย	3 ปาน กลาง	4 มาก	5 มาก ที่สุด
1. พฤติกรรมความรุนแรงทางกาย						
4.	ข้าพเจ้าจะทะเลาะเพื่อน เมื่อไม่ยอมทำตามในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ					
5.	ถ้ามีใครมาแกล้ง ข้าพเจ้าจะผลักผู้นั้นให้ล้มคว่ำไปเลย					
6.	ข้าพเจ้าชอบแกล้งเขกหัวเพื่อนเพราะสนุกดี					
7.	ข้าพเจ้าทุบตีหรือใช้กำลังกับผู้ที่ทำให้ข้าพเจ้าไม่พอใจ					
8.	ข้าพเจ้ามักใช้กำลังตอบโต้ผู้ที่เข้ามาหาเรื่องข้าพเจ้า					
9.	ข้าพเจ้าจะหาทางเอาคืนกับผู้ที่เคยแกล้งข้าพเจ้าไว้เมื่อมีโอกาส					
10.	ถ้ามีใครมาทำให้ข้าพเจ้าโกรธมาก ๆ ข้าพเจ้าจะตอบโต้โดยการเข้าไปชกหน้าผู้นั้นทันที					
2. พฤติกรรมความรุนแรงทางใจ						
11.	ข้าพเจ้าจะพูดจาทำร้ายจิตใจเพื่อน เมื่อทำให้ข้าพเจ้าไม่พอใจ					
12.	ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด					
13.	หากมีใครทำให้โมโห ข้าพเจ้าจะตอบโต้ด้วยวาจาทันที					
14.	ข้าพเจ้าชอบพูดเสียดสีใส่ผู้ที่ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ได้รับความอับอาย					
15.	ข้าพเจ้าชอบพูดเยาะเย้ยผู้อื่น					
16.	ข้าพเจ้าพูดประชดประชันกับผู้ที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ					
17.	ข้าพเจ้าชอบเอาปมค้อยของผู้อื่นมาพูดเป็นเรื่องสนุก					
18.	หากเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าโกรธ ข้าพเจ้าจะตอบโต้ด้วยถ้อยคำรุนแรง					
19.	ถ้าหากกำลังยุ่ง ข้าพเจ้าจะตะคอกใส่ผู้ที่เข้ามารบกวน					
20.	ข้าพเจ้าจะพูดข่มขู่เพื่อให้เพื่อนยอมทำตามในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ					